

Wytw. Wyróbów Cukierniczych
p. t. „Americanka”
L. Wajsbrod — Rynek 16.
מאכט בעקאנט דאס ג. פובליקום און
אין צוקערניע אין היגענישע בעקעריי
דיינעק 16 און אין דער „אמעריקאנקא” סראגוססא 62
בעקומט מען יעדען טאג פריש און פיין געבעקט צו ביליגע פרייען
פערשידענע געשמאקטע טשאטעס פון דער פיינסטער קוואליטעט צו 15 גר.
ס'איז צו בעקומען שטענדיג טארטען, מארציפאנאדע פון 1.50 און
אלץ ווערט אויסגעארבייט דורך א פאכמאן מיט א לאנגיעהריגע פראקטיק,
אלע מינים געבעקטע ווי לוקסען, בילקעלעך, טשאטעס, האפלעס, הער-
באטניקעס, טארטען, באקאלעס דעסערטעס, לעקעך, פערשידענע קרעמען,
מיגדאלאדע ארטשקלען און פרייטאג - חלות.
עס ווערען אויך אנגענומען בעשטעלונגען אויף שמחות, בעלער, קאנצערטען,
שאקלאד פון פערשידענע סארטעס און פרוכטען צו ביליגע פרייען.

פראדאמער-קעלצער לעבן

אבטיילונג פאר אסטראוויטץ אפאמאוו, וויערזשניק 8 אויף זייט 15
Radom dnia 2 Grudnia 1938. ראדאם, פרייטאג ט' כסלו תרצ"ט טעלעפאן פון רעדאקציע 15-18

Z intencji zaślubin kolegi
Leona Rozencwajga
z p.
Lolą Gutmanówną
moc szczerych życzeń
życzą
Milgromowie.

Z intencji zaślubin
p. **Loli Gutman**
z p.
L. Rozencwajgiem
dużo szczęścia życzą
S. i Luba Rozencwajgowie.

בעקאנטמאכונג.
דאס לאנג - עגויסטירענדע בראנפען - געשעפט
פון ר. קופערמאן
אין איבערגעטראגען געווארען אויף ריבעק 14
ביי דער צוקערניע.
עס איז צו בעקומען אלע סארטען בראנפען 45% 55%
95% ליקטערן, ווייטן, אויך פרמל.
מיט אכטונג ר. קופערמאן, ריבעק 14.

א הארציגען מול-טוב ווינשען
מיר אונזער בעליבטען ברודער
ישראל אהרן
צו דער פערלאנגט מיט פל.
רעגיא אייזענבערג
יחיאל און חנה'לע ליטוואק

אכטונג יוגענדליכע האנדווערקער
אלע יוגענדליכע האנדווערקער פון פערשידענע פאכען
בכדי צוגעלאזט ווערען צו א פערלייכטעטעטען געזעלען - עגזאמען,
פרייזען צו מאכען א קורץ-טערמיניגן קורס,
וועלכען דער „ארם" וועט שאפען אין פאל ווען עס וועט זיין א גענוי-
גענדע צאהל קאנדידאטען.
איינשרייבונגען ווערען אנגענומען יעדען טאג אין געזעלשאפט
א. ר. ט. זשעראמסקי 27 - פון 10 ביז 1 נ. מ. אין שניידער - צעך
אויף וויטאלדא 10 פון 6 ביז 8 אונטער און אין האנדווערקער - פערבאנד
רווינסקא 1 פון 8 ביז 10 אונטער.

Wytwórnia Siatek higien. do łóżek
i tapczanów automatycznych
„HIGIENA”
wł. Ch. Staszewski
Radom, Pl. Legionów (Rynek) 6.
ס'ווערט אויסגעארבייט שטאטקעס צו בעטען
ווי אויך אויטאמאטישע טאפטישאנען
ערשטקלאסיגע ארבייט
פינקטליכע אויספיהרונג
זעהר ביליגע פרייען
קומט: יא. איבערצייגט אייד.

Chłopca
inteligentnego
do nauki
— przyjmę —
zgłaszać się w godz. 10—12
Z. WĘGIER
Żeromskiego 25

Hance Gostynskiej
z powodu śmierci
B. P.
Jej MATKI
wyraży głębokiego współczucia
składają J. Werberowie
Warszawska 4

Okucia meblowe — Okucia budowlane
8-טונג פעלי-מלאכות פון ראדאם און אומגעגענד!
די ביליגסטע סוועלע פון בוי און מעבל - באשלעג
שרויפען, גיטען, רעהמען מעשענע צו פוערהאנגען, ווי אויך פערשידענע
אייזען-ארטיקלען קורצע און גראבע צו בעקומען אין דער אייזען-פירמע
E. Frydman Radom, Słowackiego 8

Student ing „פי” in Berlin
geboren und studiert, erteilt
gruendlichen Unterricht in en-
glischer und deutscher Sprache.
Offerten unter „Sprachen”
an die Redaktion.

פראם. וואיאזשארטן-פעראיי אין ראדאם.
דערמיט זענען מיר מודיע אונזערע מיטגלידער, אז דער סעקרעטאריאט
פון אונזער ארגאניזאציע איין-ווייטער סעטיג אין פאלגענדע טעג און שעה'ען:
מיטוואך פון 5-7 אונטער, שבת פון 5-7 און אויך וונטאג אין די זעלבע
שעה'ען, אין אייגענעם לאקאל וויטאלדא 10.
די פערואלמאנע פון וואיאזשארטן-פעראיי
אין ראדאם.

אלגעמיינע פערזאמלונג
זונטאג דעם 4 גרודיען 1938 וועט פארקומען אן
אלגעמיינע פערזאמלונג פון די מיטגלידער
פון בית - יתומים און מושב - זקנים
אין לאקאל פון האנדווערקער-קלוב וויטאלדא 10
דער ערשטער טערמין פון דער פערזאמלונג איז 4 אויבער נ. מ. און
דער צווייטער טערמין 6 און אונטערהאנגען פון דער צאהל אנוועזענדע.
טאג ארדנונג:
(1) ערעפנונג, (2) אויסוועהלען א פארזענדען (3) איבערליינען דעם
בעריכט פון דער פרייהעריגער פערזאמלונג, (4) קאסע-בעריכט און בע-
ריכט פון דער רעזיזאנס-קאמיסיע, (5) בעשטימען דעם בודזשעט אויף
1938/39, (6) אויסוועהלען א פערזאמלונג און א רעזיזאנס - קאמיסיע
(8) פרייע פארשלאגען.
די פערואלמאנע

**Nadszedł
ŚWIEŻY
TRAN**
szwedzki
ST. KUROWER
RADOM, Żeromskiego 1

Gdy na dancyngu, lub halu chcesz szaleć
I chcesz naprawdę być w dobrym humorze
To musisz tylko w gilzach „WAWEL” palić
Nic ci na humor lepiej nie pomoże

כאליון
„Union”
אין אויסגעארבעט פון די בעסטע ארץ-
ישראל רוי-שטאמען אין פאלגענדע
געשמאקען:
Chalwa wyborowa
- pomarańczowa
- gryłazowa
- owocowa
- kawowa
- orzechowa
ווי אויך כאלדע און שטאקלאד פאר פיי-
שמעקעס
Fabryka chalwy
„Union” Warszawa, Wolaska 69

וויילט איהר האבען קלאדע, וויכערע חעש, נאע גארדעראפעס, שניי-חמסע פארהאנגען,
גיסע נאך צו חאשען און סארבען אין דער בעקאנטער
כעמישער פאברעק און פראלניע פון דער ערשטקלאסיגער פירמע
A. HEMPEL
Centrala Stare Miasto 7 telefon 19-70
Zeromskiego 1
Filja Zeromskiego 21
Zeromskiego 59
Traugutta 11
ווער ס'האט זיך גיט איבערצייגט וואל פרובן און וועט זיין ענטשיקט
פון דער שטער, עסטעטישער און סאכענישער ארבייט. ס'ווערט אויך
געלאזען אויף טריקען - ביליגע פרייען - פינקטליכע אויספיהרונג
סאלידע בעהאנדלונג
קומט און איבערצייגט אייד
צענטראלע: אלטע שטאדט 7 אפיצ. טעל 19-70
פיריעס: זשעראמסקי 1 סראגוססא 11
זשעראמסקי 21, זשעראמסקי 59
ביליג צו חאשען סאפערלעשען

אראפ
ניצט נור די איבעראל בעקאנטע
באק-פראשקעס, צוקער וואגליין, אלץ.
קעס, סעמער און צימרינג פון דער
עלסטער יודישער פאבריק
Arap, W-wa Franciszkańska 6 a

די „אשת-חיל“ וואָס האט דער-הרג'עט דעם מאַן מיט אַ האק.

דער טאטע מיט דער מאמע און מיט'ן ברודער האבען צוגעהאלפן מיט דרענגער.

אליינעם האט דער טאטע מיט דער מאמע און מיט'ן ברודער האבען צוגעהאלפן מיט דרענגער. דער טאטע מיט דער מאמע און מיט'ן ברודער האבען צוגעהאלפן מיט דרענגער.

הרג'עט דעם מאַן מיט אַ האק. דער טאטע מיט דער מאמע און מיט'ן ברודער האבען צוגעהאלפן מיט דרענגער.

אליינעם האט דער טאטע מיט דער מאמע און מיט'ן ברודער האבען צוגעהאלפן מיט דרענגער. דער טאטע מיט דער מאמע און מיט'ן ברודער האבען צוגעהאלפן מיט דרענגער.

הרג'עט דעם מאַן מיט אַ האק. דער טאטע מיט דער מאמע און מיט'ן ברודער האבען צוגעהאלפן מיט דרענגער.

אליינעם האט דער טאטע מיט דער מאמע און מיט'ן ברודער האבען צוגעהאלפן מיט דרענגער. דער טאטע מיט דער מאמע און מיט'ן ברודער האבען צוגעהאלפן מיט דרענגער.

אַ פליה - אַטאק איבער ראדאם - די נאנטסטע טעג

די בעפלקערונג ברויך זיך צופאסטן צו די ענטשפערעכענדע פאַרשריפטן

שען, אז מענשן זאלן זיך זאמלן אין די טויערען, אדער דרעהן זיך אין גאס. אלע דאזשעס און אויסאפ מוזן האבען פערדעקט זייערע לאמטערען. איינע פון די הויפט-זאכען מוז זיין דאס אפריינגען די בויגעמיר פון ליכט-ברע-נענדע מאספריאלטן.

האפט, אדער מיט און פאפיר, וואס לאזט נישט דורך קיין ליכט. די בלאקען-קאמענדאנטען בעקומען פאר די איבונגען ספעציעלע אינסטרוקציעס און די אלע, וועלכע זענען אינטער זיין קא-מענדע, מוזן איהם זיין געהאנדעלט.

פלאקאטען, וועלכע וועלן בעטאנאמא-כען, ווען די איבונגען הייבן זיך אן. אויך קען מען בעקומען ספעציעלע ברא-שירען, וועלכע לערנען ווי אזוי מען ברויך זיך אויפהערן בעת אועלכע איבונגען, און גאט-אטאקען.

אין די נאענטסטע טעג וועלן פאר-טומען פלוג-איבונגען, וועלכע וועלן מיט זיך פארשטעלן א גאט-אטאק איבער רא-דאם. איבער דער גאנצער שטאט וועלן פליהען מיליטער-אראפלאנען, וועלכע ווע-לן אראפלאנען באמבעס.

אין די נאענטסטע טעג וועלן פאר-טומען פלוג-איבונגען, וועלכע וועלן מיט זיך פארשטעלן א גאט-אטאק איבער רא-דאם. איבער דער גאנצער שטאט וועלן פליהען מיליטער-אראפלאנען, וועלכע ווע-לן אראפלאנען באמבעס.

פרישע פליטים = קינדער

לעגענדיס פאַרצייכענען א ריי פלי-מערען. די פאטאגראפיע וואס מיר ברענגען דא אין אונזער אויספיהרליכע רעפאר-טאזש איז אויסגעפיהרט געווארען דורכ'ן היגען פאטאגראפישען אנטשטאלט „סטודיע“, זשאמסקי 21 - אהן שום האנצארא.

דאגענען איז ווערט צו פערצייכענען, אז דער גרעסטער טייל פון די פלי-היינט געזאמלטע געלער, איז איי-געפלאסען פון די מיטלער קלאס, צווי-שען וועלכע עס האבען זיך געפונען אועלכע, וואס האבען געגעבען איבער די כוחות זייערע.

דער ערשטער עטאפ פון די קינדער איז געווען דער בית-יתומים, וועלכער האט צוגעגרייט פאר זיי א שעהן מי-טאג און בכלל א הארציגע אויספיהר-מאכע. אלע קינדער האבען ביים עסען אג-געטהוען קליינע קאפעלעך אויף די קעפ.

היינטיגען מיטוואך האט די באהן געבראכט צו אונז פרישע זיבען פער-טריבענע קינדער פון נאצי-דייטשלאנד. דאס מאל - בלויז יונגלעך אין עלטער פון 5 ביז 15 יאהר. זייערע נעמען: פליקס, עדוארד און יאזאבאל בערגער, געהארג און יאזאבאל פירער, יאזי בראנ-דייט און אדאלף לאנגערמאן.

די „אידעלע“ מלאכה האבען אויס-געפיהרט נישט קיין אנדערע חי נא-טאליאס עלטערען: פליקס און אג-ניעשקא פיגורע און דעם הייביט ברוי-דער סטעפאן. דאס גאנצע משפחה'לע איז געקומען צו הילף זייער טאכטער און שוועסטער נאטאליא און האבען זיך געווארפען אויף מרשקאטקא מיט דרענגער. נאטאליא אליין האט געכאפט א האק און דערלאנגט מיט איהר עס-לעכע זען דעם מאן אין קאפ.

אחושערקע ווערט פערשולדיגט איז אויספיהרע א פערנאטענע אפערעציע

ריש ערקלערט, אז זי הויבט נישט אן צו הייסען פון אזא אפערעציע. די פער-שטארבענע גושעטישאק איז ביי איהר קיינמאל נישט געווען און זי האט איהר צומאלט נישט געקענט. ס'איז ארויסגעטרעטען איין עדות מאריאנא גושעטישאק, וועלכע איז געווען דער איינציגער שטיץ-פונקט פון דער בעשולדיגונג. דאס געריכט האט נישט געהאט צו איהר קיין צוטרוי און בע-פרייט די גלוקאזא.

עווענטועלען, מיטוואך, האט די היגע אקושערקע יאנינא גלוקאזא (פון דער היים וואסעכאטקא) געהאט א פרא-צעס אין קרייז-גערעכט, זי איז בעשול-דיגט געווארען אין אויספיהרע א פער-באטענע אפערעציע איבער דעם יונ-גען מיידעל היקטאריא גושעטישאק, פון פאנקע, וועלכע האט בעקומען א בלוט-פערניסטונג און איז קורץ נאך דער אפערעציע געשטארבען.

אונזער רעדאקציע האט אויפ'ן ארט דעלעגירט די מיטארבייטער נתן העלצ-מאן און ראטמאן גבריאל הייסמאן, וועל-כע האבען זיך מיט די קינדער האר-ציג דורכגעשמועסט און געמאכט זיי א געמיינזאמע פאטאגראפישע אויספיהר-מאכע, וועלכע מיר וועלן ברענגען אינעם נאענ-סטען נומער פון אונזער צייטונג.

אינטערעסאנט, אז צווישען די פרישע קינדער זענען געווען פערנאטענע, וואס פערלאנגען דורכאויס, אז מען זאל זיי געבען כשר עסען. צו דעם צוהק האט מען זיך אויפ'ן ארט טעלעפאניש געווענדעט צו א רייה היגע רייכע און חסידישע יידען וועלכע האבען, פריידער, אפגעזאגט. א חרפה!

ווי מיר הערען האבען א סך ראדא-מער רייכע יודען זיך נישט חי געהע-ריג בעטייליגט אין דער פליטים-אקציע. געווען אזעלכע, וואס האבען גאר היי-ציג געגעבען, אדער אזעלכע וואס הא-בען סתם יוצא געווען מיט וועלען געבען...

שאכמיסטער מ. ניידארף אין ראדאם.

טערעסירונג אין די ראדאמער שאכ-סען קרייזען, וואס עס בעווייזט די בע-דייטענדע צאהל אנגעמערדונגען וועגען אנטווייל אין סעזאנס. גענויערע אינפארמאציעס ערשיינט דער סעקעטאריאט פון קלוב פון 8-10 טעגליך.

קירצליך ארדענט איין די שאכ-סעק-ציע ביים ציוניסטישען קלוב טראגוט, טא 55 א אינטערעסאנטען שייך-סעזאנס מיט דער בעטייליגונג פון בעוואוסטען שאכ-מיסטער מ. ניידארף פון ווארשא. דער סעזאנס פון ה' ניידארף האט קענטיג ארויסגעווען גרויס פערניס-טעלען.

עס וועט אונז נאך אויסקומען וועגען זיי צו רעדען.

צווישען טויט און לעבען

ווען די באהן איז געשטאנען האט מען דעם יונגעראמאן ארויסגעצויגען פון רחא, פון וואנען מ'האט שוין בלויז ארויסגעוועהן דעם קאפ. גרינצווייג איז ארויס צום גליק מיט גאנצע ביינער. אלץ איז ארויסגעקומען פון גרויס איילעניש, און פון מורא, אז ער וועט נישט קענען אריין אין דער באהן און נישט האבען קיין ארט צוליב'ן גרויסן געדראנג פון ריווענע עולם. איצט האבען איהם שוין מענשען אג-געגעבען א ברייח'דיקען פלאץ צו זי-צען, מחמת גרויסער יחסן, וואס ער איז ארויס בשלום.

ברעס וואו מען שטייגט-איין אין וואגאן איז ער אזעקעטלעכער געווארען פון געהענדיגען צוג און ער איז אריין אין סימפון רחא דערלעבען. דער צוג איז נאך אלץ געגאנגען און גרינצווייג האט זיך געדערהט ארום און ארום, ווי א קארעוועלע. דאס איז געווען ס'גאנצע נס, הייל ווען ער בלייבט שטעהן אויף איין ארט, וואס ער צערייבען געווארן. די פאטאגראפיע, וועלכע האבען זיך צוגעקוקט צו דער דאזיגער „אטראקציע“, האבען געמאכט א געוואלד, אז ס'זאל שטעהן בלייבען דער צוג, וועלכער האט סיי חי געהאלטען זיך ביי אג-שטעלען.

דינסטאג ביינאכט ווען דער פאפולע-רער צוג איז צוריק געפארהען פון ווארשא קיין ראדאם, האט פאסירט מיט א ראדאמער יונגעראמאן א פאל, וואס האט זיך שיער נישט געענדיגט מיט א קאטאסטראפאלען רעזולטאט. דער ראדאמער יונגעראמאן מרדכי גרינצווייג, אגלעקטראטעניק פון זשע-ראמסקי 7 וועהנדיג דעם גרויסען עולם אויפ'ן ווארשאווער פערזאן, האט זיך געוואלט פערזיכערען אג'אט אין צוג. ער האט זיך דעריבער צוגעמאילט און געוואלט אריינשפרינגען אין וואגאן, ווען דער צוג איז אנגעקומען אויף דער סטאציע. ווען ער האט ארויס-געשטעלט דעם פיס אויפן אינטערשטען

קומט פאר. ערשט די טעג האט די פרוי דערהאלטען א ידיעה קיין וואגלין, אז איהר מאן קלויבט זיך חתונה צו האבען מיט א צווייטע, מיט א געוויסע פעריל פון דער פאקטאטאנא. די פרוי איז תיכף געפארהען קיין ראדאם און ארויף צום רב קעסטענבערג מיט א געוואלד, אז דער מאן איהרער געהט חתונה האבען, אין דער צייט, ווען ער איז שוין א פעהליכטער און איז פערבונדען מיט איהר כרת משה וישראל. דער רב האט געשיקט דעם שמש און בעפוליען דעם „חתן“, אז ער זאל זיך אויסהאלטען מיט דער חופה, ווייל ס'איז איהם פערבאטען חתונה צו האבען.

מיט 3 יאהר צוריק האט דער 25 יעהיגער לייבעל ציגעלשטיין פון זשעראמסקי 84, חתונה געהאט מיט רייזעל שטעפמאן פון וואגלין, אז ס'איז אהעק א יאהר נאך דער חתונה, איז דער שלום-בית געשטערט געווארען. צווישען פאר-פאלק זענען אויסגעברא-כען פערשידענע קריגערייען און דאס צוואמעלעבען האט אויפגעהערט צו הארמאנירען. די פרוי איז אהיים גע-פארהען קיין וואגלין און דער מאן איז געבליבען וואהנען אין ראדאם.

פון „מחזיקי-הדת“ (קאמוניקאט)

געווארען א פערוואלטונג אין פאליגע-נענדען צוואמענשטעל: הרב קעסטענבערג, משה אלעזר בער-גער, מאטעל אייזמאן, יוסף צעצערסקי, נתן שידלעווסקי, יעקב שאפיר, קלמן הייסבערג, בעריש ראפערל, דוד מענ-דעל פעריר, וואלף גרושקעוויטש.

זונטאג איז אין לעקאל פון דער גמינע פארגעקומען א ויצונג פון די מחזיקי-הדת. אויפ'ן טאג-ארדנונג איז געשטאנען: וואהלען פון א פערוואלטונג א רעזידענט-קאמיטע און א שידים-געריכט. צו דער ויצונג איז געקומען א גרע-סערער עולם. עס איז אויסגעוועהלט

הינדער יודישע פרייטאדאם

קריפנות פון אכזריות און רשעות

איהר זעהט אט די פינף יונגע צארע
טע מיידלעך? - דאס זענען ארויסגע-
טריבענע קינדער פונעם נאצי-גיהנום.
קוקט זיך איין אין זייערע טיפע אוי-
געלעך, וועט איהר זעהען ווי עס ליגט
אין זיי אים מיט שרעק און אומעט
בעהאלטען.

שרעק - פאר יענע לייט, וועלכע הא-
בען זיך די קינדער אין מיטען דער
נאכט, אין סאמע בעסטען שלאף פון די
בעסטע ארויסגענומען און געטריבענע זיי
ווי די אקסען צו פערשידענע גרעניצען...
אומעט - פאר אפגעריסען זיין פון
זייערע היימען און דער עיקר - פון
זייערע ליבע טאטע-מאמע.

בלאנדזשען טאקע זייערע בליקען
אינעם ווייטען חלל און זייערע יונגיקע
ליפעלעך, אויף וועלכע עס טריפט נאך
- קען מען זאגען - די מאמעס מילך,
שעפטשען דעם אויף ליבען קלאנג -
מאמא...

אבער - די מאמעס דארטען, אין
עמיגרנטען-הויז, אויף מילנע 18 אדער
ערגיץ אנדערשטע, שעפטשען אויך
מכתאם כסדר שטייל, שטייל, אז קיינער
זאל נישט הערען: אילזא... מיא...
מאריט... אירמא... עסטי...

און נישט איינע פון די אומגליקליכע
מאמעס טיילען, מכתאם, אין מיטען דער
נאכט אויף די פרעמדע געלעגערע זיי-
ערע ליידיגע הענד צום האלצן, מיי-
נענדיג, אז עס זענען זייערע אילזעס
און עכטס און - בעגיסען זיך מיט
הייסע טרעהרען. דאס איינציגע וואס א
מאמע-הארץ קען אין אזא אומגליקליכען
פאל סהנען איז... גיסען מיט הייסע
קוואלען טרעהרען...

וואס דען קען זי, די צעווייטיגטע
מאמע שותף?

די פינף קינדערלעך וואס מיר זע-
הען אויפן דאזיגען בילד זענען אבער
נישט די איינציגע, וואס נאצי-דייטש-
לאנד האט פערטריבען. אין די טויזנטע
טע זענען זיי.

נענטען ערשט אן אייגענע היים גע-
האט מיט ליבע טאטע-מאמע און היינט
-וואלגעט מען זיך אין דער פרעמד,
אדער מען בלאנדזשעט אן א וועג
אויסקוקענדיג, אז די, אדער יענע מלוכה
זאל זיך דערבארעמען און געבען א
מקום-מקלט פאר די פערזאנלעכע קינ-
דערלעך.

קין שום בארבראיון, קין שום
שחיתות און פאגראמען האבען נישט
אויסגעטריבען דעם וועלט-געווי-
סען ווי דער שטילער אדער אינ-
גאנצען שטומער געוויין פון די טויזנטע-
טער יודישע קינדערלעך, וואס זענען
פערטריבען געווארען פון זייערע היימען.
דער געוויין זייערער האט דורכגע-
לעכערט אפילו די פערשטאפטע אויט-
רען פון די קאלטע אויסגעטריבענע
מלוכה-מענער פון פרעמדע מלוכות און
האט, היינט, אויך איינגעדרונגען
אין די שטאלענע הערצער זייערע.
הערס זיך טאקע אז: ענגלאנד זאל

אריינלאזען צו זיך 3000 קינדער, אמע-
ריקא און האלאנד - אויך צו עטליכע
טויזנט; שוין אפגערעדט פון ארץ-
ישראל, וואס האט איינשטימיג בעשלא-
סען אויפצונעמען 5000 קינדער.
ס'געהט נאך אין דעם, צי אלע
מלוכות וועלען דערהאלטען זייערע צו-
זאגען...

און ווען מיר דערמאנען ארץ-ישראל
וואס שטעהט זינט 2 יאהר אונטער-
אראבישען טעראר, איז כדאי זיך א-
צושטעלען אויף די ווערטער, וואס עס
האט היינטיגע וואך ארויסגעזאגט דער
פיהרער פון לינקע, פועלי-ציון - זר-
בבלי: "ארץ-ישראל איז איצט מעהר אונ-
זעגליך..."

דעם איינעם אונטערשייד, וואס איין קינד
ווייסט יא וואו די עלטערע געפינען
זיך און דאס צווייטע - דאס אויך נישט;
איין קינד איז אן שום אויסזוכט אויפן
מארגען און דאס צווייטע - מיט א ווייט-
פער'לומ'טען בליק קיין אמעריקע...
נאך אנהאנטערשייד: איז א קינד
עלטער - ווייסט עס מעהר צו דערצי-
לען... קען עס כאטש איבערגעבען די
שוידעליכע גרויסען און שילדערען די
שרעקליכע דורכגעלעבטע בילדער... איז
עס אבער א יונגער קינד - פערשפארען
מיר עס צו פרעגען, ווייל ערשטענס
קען נאך דאס יונגע מוח'לע נישט גע-
נוי בעגריפען די אלע געשעהענישען

עס זיצן פון רעכטס: מארליס בערגער, מיא בראנדווין מיט איהר פופע און בער און - עסטי
עס שטייען פון רעכטס: אילזא לידער און אירמאגאר בערגער.

איין מינוט און נאך נאכגעשטופט איהר
פאטער, וועלכער איז געווען פאלאדען
מיט עטליכע פעקלעך?

ווייזט אויס, אז דאס טרייבען די
קינדער מיט די גרויסע צוזאמען אן
אפרו, האט אויף די קליינע מיא דעם
פיינליכסטען איינדרוק געמאכט.

אבער אויך די איבעריגע קינדער
האבען צו שטעלען א סך, ווייט א סך
פראגען, וואס וועלען פאר זיי ערשט
פארענטפערט ווערען, ווען זיי וועלען
אונטערוואקסען און - אליין אלץ פאר-
שטין...

די דערמאנטע מיא איז אן איינציג
קינד פון זייער אינטעליגענטע עלטערן.
ביי וועמען די קליינע איז געווען - ווי
עס גיבען איבער די איבעריגע קינדער -
אן אירגאן קאפ.

אמת, אז יעדעס קינד איז ביי טאטע-
מאמע.

מאמע אונגעלייבט ביז נאך, אבער מיא,
די קליינע מיא מיט די לעבעדיקע
שווארצע אויגעלעך איז ביי איהרע על-
טערען געווען - ווי מען זאגט - דאס
שווארץ-אפל פון אויג.
איז טאקע נישט קיין ווינדער, וואס
די קליינע האט זיך אזוי איינגעקלא-
מערט אין איהר מוטער און נישט
געוואלט פארהען צו אונז קיין ראדאם
נאר ערשט ווען די צעבראכענע מאמע
איהרע האט מיט פערמאכטע אויגען און
מיט א צעווייטיגט מאמע-הארץ איהר
מיטגעגעבען אין וועג אריין די בעסטע
פריינד איהרע - די יאצלקע מיטן בער,
אז זי, בליט-ברירה-געפארען אין פרע-
מדע וועג אריין אהן טאטע-מאמע... האט
זי טאקע, די קליינע מיא, א חוץ די
ווארימע הארציגע בעציהונג פון ד"ר
שענדעראוויטש'ס סימפאטישע פאמיליע,
צוויי פריינד פון שטעטין - די פופע
מיטן בער, מיט וועלכע זי צעשיידט
זיך נישט אפילו אויף דער פאטאגראפיע.
מיא איז פון דעם אלעם ערשעפט
ביז נאך, אבער א דאנק די שוין דער-
מאנטע ליבע בעציהונג פון ד"ר שע-
נדעראוויטש'ס פרוי און קינדער, און

דער עיקר: א דאנק ד"ר שענדערא-
וויטש'ס מעדיצינישער אויפזיכט איבער
מיא'ן וועט די קליינע, האפען מיר,
בקרוב קומען צו די כוחות.

די זעלבע ווארימע בעציהונג האבען
מיר בעמערקט ביי דער פרוי ד"ר קא-
דישעוויטש צו איהר צאָרעט און סלוגע
אירמאגאר.

מען דארף נישט פערגעסען, אז ביי
דער פרוי קאדישעוויטש געפינען זיך
שוין נישט קיין אייגענע קליינע קינדער
און דאך... בעמיהט זיך די באמת ליבע
פרוי צו שאפען א ווארימע קינדער-
אטמאספער פאר דער בעיטעמער אירמ-
גארד'ס און איהר, די פרוי קאדישע-
וויטש פולשטענדיג געלונגען.

ווען מיר פרעגען ביי אירמאגאר'ן
ווי זי פילט זיך דא, פאלט זי ארויף
אויף איהר טאנטעס האלדז (אזוי רופט
זי דער פרוי קאדישעוויטש) און זויגט
זיך לאנג איין מיט איהרע יונגע ליפע-
לעך... דאכט זיך, אז דער ענטפער איז
געווען קלאר.

דאס זעלב אויך: פרוי צמח צו איהר
בלאט-פער'לומ'טער עסטי, נישט בלויז
ווארימע בעציהונג האבען מיר דא בע-
געגענט ביי פרוי צמח, נאך עפעס הע-
כערס - א מין וואכען און צאפאלען
איבער עסטין ווי איבער איהרע אייגע-
נענע פיצעלעך קינדער. קיין שום אונ-
טערשייד האבען מיר נישט בעמערקט.
אדרבה: זי איז גראד געווען שטארק
איבערגענומען פארוואס עסטי יע-
נעם אונטער קיין אפטייט נישט געהאט...
נישט ווינציגער פיעטעט און גוטע
אטמאספערע האבען מיר צו פארצייע-
נען צו אירמאגאר'ס שוועסטער, מארליס,
וועלכע נעפינט זיך ביי אן אינטעליגענ-
טער פאמיליע, מיר גיבען נישט אן
דעם נאמען פון דער דאזיגער פאמיליע
אויף זייער אויסשליסליכען פארלאנג.
(זארוואס...?)

דעם לעצטען ווייזט האבען מיר אן
געשטאט ביי דער פאמיליע לעסלאו,
וועמען מיר האבען אבער צופעליג נישט
געטראפען אין דער היים. האבען מיר
געכאפט א שמועס מיט דער קליינער,
בע'ח'טער אילזא, וועלכע האט זיך
גראד געשפיעלט מיט פרוי לעסלאו
זינדל, וואס איז אין איין עלטער מיט
אילזא. אמת, אז דער קליינער לעסלאו
קען נישט קיין איין ווארט דייטש און
די קליינע אילזא - קיין איין ווארט
פוייליש, דאך פארשטענדיגען זיך די
קינדער צווישען זיך און שפילען זיך
ווי שוועסטער און ברודער.

אט אזוי לעבען זיך די פינף פאר-
טריבענע מיידלעך אין זייערע נייע היי-
מען.

צום סוף איז ווערט צו פערצייענען,
אז אלע דערמאנטע פרויען פילען זיך
נליקליך, וואס מען האט זיי אנגעטרויט
די הייליגע מיסע פון געבען א היים
די דאזיגע אומגליקליכע ליבע קינדער
אזוי לאנג, ביז וואנען זיי וועלען
צוריק קענען זיין צוזאמען מיט זייערע
ליבע טאטע-מאמע.

גבריאל ווייסמאן.

פיינף קינדער...

פינף יונגיקע קינדער, פינף צאָרעט
נשמה'לעך, פינף, נאכלעכע-באווייזען
פון דער גרויסער טראגעדיע, וואס
הייסט: ארויסגעטריבענע.

ביז נישט לאנג צוריק, האבען די
קינדער געהאט טאטע-מאמע, געשוים-
טער, נאנטע פריינד און א היים.
איז געקומען די בעסטע און מיט
ברוטאלע לאפעס צעשמעטערט די היי-
מען געפלינדערט און פארוויסט, פאר-
יאגט און פארטריבען.

היינט וואלגען זיך די עלטערען
אין פרעמדע שטאלען מיט צעווייטיגטע
לייבער און צעריסענע הערצער, זייערע
קינדער - דאס טייערסטע, וואס טאטע-
מאמע פארמאגט - זענען צעווייט און
צעפרייט.

עלטערען ווייסן נישט צי זיי וועלען
נאך זייערע קינדער זען און די קינ-
דער - זייערע עלטערען.

עיללם הלכו שבי...

יונגיקע קינדער זענען געווארען
אפגעריסען פון זייערע משפחות און
פארווארפען געווארען העט ווייט...
ווייט...
אויך צו אינו זענען פארווארפען גע-
ווארען פינף ארויסגעטריבענע קינדער.

אין עלטער פון 8-10 יאהר, פינף מיי-
דלעך פון ווייטן שטעטין.

האבען מיר געהאלטען פאר אונזער
חוב אויפצוהאלטען די דאזיגע קינדער
און באקענען זיך מיט זייערע נייע
היימען.

אין איינעם אן אונזענס זענען מיר
זאלען דריט געגאנגען פון היים-צו-
היים און געשלאסען קאנטשטעט מיט די
יונגסטע גע-ונד'ניקעס.

פאר אונזערע אויגען, האבען מיר
געזעהן פיר בעח'נטע בלאנדע מיי-
דלעך און איינס א ברונעט, סעמיט-
קעלע' מיט סאמעט-שווארצע אויגען.

מיט די גרעסטע פארויכטיגקייט האבן
מיר זיך דורכגעשמועסט מיט זיי און
געווען אנטציקט פון זייער חכמה און
וואילקייט.

זיי ווייסען, אז זיי זענען יודישע
קינדער פונקט ווי אונזערע קינדער
ווייסען עס - ממש, ווי אונזערע...
נישט מעהר: אונזערע זענען נאך, צום
בליק, מיט אונז צוזאמען און זיי מוזען
שוין, צום גרויסען בעדויערען און ווייטיק,

אליין, אן טאטע-מאמע אפריכטען גלות...
די פינף קינדער געפונען זיך ביי:
צוויי דאקטוירים, ביי צוויי אינדוסט-
ריעלער און ביי איין אינושניער:

א הארציגע באציאונג צו דעם פער-
בלאנדזשעטען טיפפלעך, צו דער שיי-
ניקער בלאנדער אירמאגאר האבען מיר
געטראפען ביי די פרוי ד"ר קאדישע-
וויטש. דאס קינד טוליעט זיך צו פרוי
קאדישעוויטש, ווי צו אן אייגענע מו-
טער און ס'באקומט צוריק מוטערליכע
צערטלעכקייטען.

הוואי, וואלעטען געוויסט, וואוילטע-
טיגע-דאמען און פאנים פון די, בע-
סערע ספערע'ן באציאונג זיך מיט אזא
ערנסטקייט און געוויימעט זיך דער-אק-
ציע אין אזא מאס. ווי עס טוט עס פרוי
קאדישעוויטש.

היינט איז נישט גענוג בלויז צו
זיצען אויפן פרעזעס-בענקעל, היינט
מוז מען טון - מעשים דארף מען
היינט...

א זעהר גוטען איינדרוק האט אויך
אונז געמאכט די פרוי צמח. מיט נא-

טירליכע פשטות און מילדקייט טראגט
זי דעם עול, וואס זי האט אויף זיך
גענומען.
עס שטערט איהר גאר נישט דאס,
וואס זי האט אליין פיצעלעך קינדער.
די פרוי צמח ערפילט איהר חוב וויר-
דיק און אן פרעסעניזעס צו עמיצען...

דאס קליינע סימפאטישע, סעמיטקע-
לע' געפינט זיך ביים דאקטאר שעי-
דעראוויטש. אויב דעם קינד איז דא
גוט, דארף קיין וואונדער נישט זיין.
- רעדט דאך שטענדיג דער ד"ר שעי-
דעראוויטש וועגען צרות ישראל, מוז
מען דאך אמאהל אויך טהוען פאר
ישראל.

אונזער באזוך ביים ה' אינזש. מ.
(מיר טון אים צוליב און גיבען נישט
אויף דעם פולען נאמען) האט לכתחילה
אנגעטראפן אויף א שטיקעל ווידער-
שאנג. צי אויס מורא. אז דער טאט
פון נעמען צו זיך א קינד קען אים
קאמפארטירען אין "יענע קרייזען".
צי אויס גרינגעשונג צו נישט עלע-
גאנט - געקליידעטע יודישע פרעסע.
פארשטייער - האט אונז דער ה' אינ-

זשיניער קאלט אויפגענומען און אוועק-
געלייגט א לעקציע פעדאגאגיק, וועלכע-
דיג באווייזען, אז נאך ער אליין האט
א דעה איבער'ן אומגליקליכען קינד.

מיר האבען אויפן ארט איבערצייעט
דעם ה' אינושניער, אז ער איז נישט
גערעכט און... די זאך איז שוין שפע-
טער געגאנגען גלאטיג.

ביים ה' אינושניער געפינט זיך אירמ-
גארד'ס שוועסטער, וועלכער פילט זיך
דא גאנץ גוט. מן-הסתם האט מען גע-
וואוסט וועמען מען טרויט אפא פרעמד
קינד, און צו דער אינטעליגענטער פרוי
פונעם ה' אינושניער קען מען געוויס
האבען צוטריוו...

ביים ה' לעסלאו האבען מיר גע-
טראפען אין דער היים בלויז דאס מיי-
דלעך אילזא, וועלכע שפירט זיך - צו-
גלייך ווי די איבעריגע קינדער - גאנץ
נישקשה'דיק.
נאך די באזוכען, האבען מיר באש-
לאָטן די קינדער אפצופאטאגאפירען.
זאלען כאטש פון דער ווייטענס די מו-
טערס קענען א בליק אויף זייערע
איינציג פארבליבענע אוצרות...
ה' האלצמאן.

מאיר הערץ

די ציגיינערישע חתונה

א פאלק'ס-מעשה'לע

ווערען, ווערט תוך-כדי-דבור שטיל. די מוויק, די טענץ, דאס געזאנג - אלץ ווערט פערשטימט און די אלטיטשקע רופט זיך אן:

— טייערע קינדערלעך מיינע! איידער איך זאג מיין ברכה, וויל איך אייך מודיע זיין, אז מיר האָבען געסט אין וואַלד. פון גרויס שמחה און בעגייסטע-רונג האָט איהר זיי נישט בעמערקט. זיי שטעהען דאָ נישט ווייט פון אונז. פערט זיי אָהער און זאָלען זיי זיך אויך שפּעהען אויף אונזער שמחה.

טויזענטער ציגיינערשע אויגען הוי-בען אָן צו וועלכען אין די עקען וואַלד. אָבער איידער וואָס-ווען, שפּרינגט-אָרײַס פון מיטען דער גרויסער מחנה ציגיינער אַנאַלעטער פּויער, לױפּט-צו צום כּראַבי-יעס קאַטש און, איבער'ן גאַנצען וועג לױפּענדיג, שרייט ער:

— פּאַניע כּראַביע, קומט דאָ אָהער! — איהר זענט פּערבעטען אויף דער חתונה! שנעל! שנעל! איילס מיט אייער קאַטש אָהער!

די קאַטש האָט זיך דערנענטערט צו די חופּות און זיך אָנגעשטעלט ביי דער ערשטער. די אַלעטע ציגיינערין האָט אָנגעדעקט איהר דעק-טוך פון פנים און זיך טיף איינגעקוקט אין פנים פון אַלעטע כּראַביע. דאָ האָט זיך דער פּויער-ער שטאַרק צעלאָכט און אויסגערופּען:

— פּאַניע כּראַביע, דער חתן איז דאָ! דין זיין ווײַז, קוק זיך גוט איין אין איהם!

דאָ האָט דער כּראַביע זיך דערמאַנט און צוויינערס מטבע און עס דערלאָנט דעם אַלעטען פּויער, וועלכער איז תּיכּף פּערשוואַנדען.

דער כּראַביע מיט זיינע בעדינער האָבן גלייך דערקענט דעם ערשטן חתן, אָו ער איז עס דאָס פּערלורענע קינד, און די אַלעטע ציגיינערין האָט גענומען דער-צעהלען, ווי אַזוי די ציגיינער האָבען איהם איבערגענומען פון זעלבן אַלעטען פּויער, וואָס איז נאָר וואָס דאָ געווען. פאַר אַ סך געלד האָט דער כּראַביע אויסגעקויפט זיין ווײַז פון די ציגיינער, און ווען ער האָט מיט זיין ווײַז און די בעדינער גענומען דעם וועג אַהײַם, איז זיי אויפן וועג אנטקעגגעקומען דער אַלעטער פּויער, וואָס האָט אָנגעשטעלט די קאַטש און מיט אַ געלעכטער זיך אָנ-גערופּען:

— אַ נױ, ברידער, איהר דערקענט מיך? — האָט ער זיך געווענדעט צו די בעדינער — איהר געדענקט יענעם וונטאָג אין יודישען שטעטלעך, ווען איהר האָט בעהאַלטען דעם כּראַביע'ס קינד, איהם צעפּלוצט און איך האָב דעמאָלט אייך מוסר געזאָגט, ביז איהר האָט זיך בע-זיגט און ענדליך אויסגעהערט צו שלאַ-גען און פּייניגען די יודען? —

— יא, מיר געדענקען... מיר דער-מאַנען זיך...

— דאָס בין איך געווען, — האָט גע-זאָגט דער אַלעטער פּויער, — איך, אַליהו דער יודישער בעשיצער...

ביי די ווערטער האָט אַליהו הנביא שטיל אַ לאַך-געטון און איז תּיכּף פּערשוואַנדען...

מיט-אמאָל צעהן חתונות, אין דעם גאַנ-צען געוויס און געפילדער פּאָהרט אריין אין מיטן טאנץ-ראָד א בויד בעצירט מיט גאַלדענע בענדער, אין דער בויד, וואָס געהט געשפּאַנט אין צעהן פאַר פּערד, ויצט די „מאָסקע“ פון די ציגיי-נערס. א גרייז-גרויע אלטיטשקע, זי געהט בעדעקט דאָס פנים מיט א סאַ-מעט-בעגליטער טוך, זי איז די עלטסטע פון גאַנצען ציגיינער-ישען לאָגער און זי פּאָהרט איצט געבען איהר ברכה די צעהן יונגע פאַרלעך, איידער זיי גע-הען צו דער חופּה.

צווערשט פּאָהרט-צו די בויד צו דער ערשטער חופּה. דאָרט שטעהט א הער-ליך-געבויעטער, שלאַנקער יונגער בחור מיט א העל פנים. ער שטעהט געאַרעמט מיט א שווער יונגער שווארצער צי-גייערין.

בעת דער גאַנצער צערעמאָניע שטעהט די קאַטש פונ'ם כּראַביע פונדערווייטענס און דער כּראַביע מיט אַלע זיינע בע-דינער קוקען זיך צו צום פּייערליכען חתונה-טומעל און ווערען מיטגערעכט פון דער שטורמישער פּרייד וואָס אַרום-זייערע אויגען קאָנען זיך נישט אָבריי-סען און ווערען צוגעשמידט צום וואונ-דערבארען בילד.

איידער די אַלעטע ציגיינערין הויבט-אָן איהר ברכה, טהוט זי אַ מאָך מיט דער האַנד אַלס צייכען, עס זאָל שטיל

ניקעס, אויסגעמישט מיט לוסטיגע גע-זאָנגען, הילכען ווייט און ברייט, און צוזאַמען מיט די צעפּלאַקערטע טענץ, מאַכט עס אויפציערען דעם וואַלד.

פּלאַצלינג בעווייזען זיך פון א צוויי-טען עק וואַלד צעהן חופּות, געשטיקט פון גינגאָלד און יעדע חופּה ווערט געפיהרט פון צוויי מיידלעך און צוויי יונגלעך. יעדע חופּה ווערט בעגלייט דורך אַנאַרקעסטער און אַלע צעהן חופּות שניידען-זיך-אריין אין דעם גרויסען וואַלדען טאנץ אויפ'ן ברייטען פּלאַץ. דאָ ערשט דער טאנץ שטאַרקער טויזענטער ציגיינער און ציגיינער'נס שליסען די הענד אין אַ קייט און טאַנ-צען אַרום די חופּות, וואָס שטעהען אין מיטען ראָד, ווילדע אויסגעשרייען, אויס-געמישט מיט דער מוזיק פון אַלע אַר-עסטערס מיט די געזאָנגען און טענץ פּלעכטען-זיך צונויף און די בלישטשענע דיגע רעגנעבויגענס פון די גאַלדענע און זילבערנע קליידער שפּרינגען-מיט אין טאנץ, מאַכען ליכטיג דעם וואַלד און צינדען-אָן אַלע בוימער אין קאַל-רענדע פּייערלעך. פון גרויס התלהבות קלעטערען-אָרויף אַ סך ציגיינער אויף די הויכע בוימער, ביז צו די שפיצען און פון דאָרט שפּרינגען זיי אַריין גלייך אין ראָד אַריין. דער סאָג צעברויט זיך און די מוזיק שאַלט און עס דאַכט זיך, אַז אַלע בוימער טאַנצען.

וואָס קומט דאָ פאַר?

דער ציגיינער-לאָגער פּראַוועט היינט

רוזשינער דערלאָנט דעם אַלעטען אַ מטבע אויף צו געבען זי אַנאַלעטען פּויער, וואָס וועט אַנווייזען אויף זיין קינד, וועלכער איז שוין איצט אַ דער-וואַקסענער.

און די קאַטש האָט געריהרט אין וועג אַריין.

דער כּראַביע האָט אַלץ געפּאַלנט און איז געפּאָהרען אין דעם אָנגעוויזענעם וועג אַכט טעג און אַכט נעכט. מיטאַמאַל דערזעהט ער אַ גרויסען געדיכטען וואַלד. ס'איז גראָד פּאַרנאָכטליך און שטורק-א-צען בעלויכטען דעם פּינסטער. בעשאַ-טענען וואַלד. ווען די קאַטש פּאָהרט צו נעהנטער, זעהט מען אַ גרויסען צי-גייערשען לאָגער. דער גאַנצער וואַלד איז אויסגעשטעלט מיט ביידלעך, גע-צעלטען און אויף אַ גרויסען ברייטען פּלאַץ אין מיטען וואַלד זענען פּערווא-מעלט טויזענטער ציגיינער מיט זייערע פּרויען, סעכטער און ווײַז. אַלע געהען אָנגעהטן אין לױטער גאַלד מיט ברי-לאָנטען, וואָס בלישטשען, ווי אויסגע-שטערענטע הימלען. אַלע טראָגען פּער-שידענפאַרביגע הערליכע קליידער. די אַלעטע לייט האַלטען שטורקאָצען און און דאָס יונגוואָרג, די ציגיינערשע יונגלעך און מיידלעך, לאָזען זיך אין שטורמישע טענץ, וואָס ווערען בעגלייט פון האַרציגע ציגיינערשע מוזיק. די פּויער, טאַנצען, פּייפּלעך און האַרמא-נען

דיין קינד לעבט, די וועסט עס געפינען — האָט ר' ישראל'ישע געזאָגט. — זאָגט מיר, צדיק, וואו געפינט זיך מיין קינד? ווען וועל איך איהם זעהן? — האָט זיך דער כּראַביע צעוויינט.

— אַ דאָס נישט, וואָרט אַ ווילדע — האָט זיך דער רוזשינער אויפגעהוי-בען פון זיין שטוהל און געקוקט אין פּענסטער אַריין. — צווערשט בעפריי די יודען מיט'ן רב פון תּפּיסה, דער-נאָך וועט מען רעדען!

— שוין, איך בעפריי זיי באַלד, ווי נאָר איך קום אַהײַם, — האָט דער כּראַביע אָז אויסגעציערט.

— צעהן יאָהר מוזטו וואַרטען, ביז דו וועסט צוריק זעהן דיין קינד. דאָס איז דיין שטאַרק פאַר לאָזען פּייניגען אומשולדיגע יודען. ערשט אין צעהן יאָהר אַרום קום צו מיר, וועל איך דיר זאָגען, וואו דיין קינד געפינט זיך.

— איך וועל וואַרטען, אָבער זאָג מיר, הייליגער מאַן, וועל איך נאָך זוכה-זיין איהם צו זעהן? — האָט דער כּראַביע קוים געקאַנט רעדען, עס האָט איהם געקלאָפּט אַ צאָהן אָן אַ צאָהן פאַר איהם.

— איך פּערזיכער דיר — האָט דער רוזשינער גערעדט מיט אַ שטאַלצען טאָן, ווי מען גיט אַרויס אַ בעפעהל. די געפאַנגענע יודען ווערען אַרויס-געלאָזט פון תּפּיסה, דאָס שטעטלעך אַסעמט-אָב און לעבט רוהיגער. דער כּראַביע ווערט עלטער, ער איז שוין אין דער טיפּער זקנה, פון געהט שוין קוים אויף די פיס. די איינציגע האַפּ-נונג, אַז ער וועט נאָך די זכיה-האַבען צו זעהן זיין קינד, זיין איינציגען יורש, דערהאַלט איהם ביים לעבען. ווען נישט דאָס — ווער ווייסט, צי ער וואָלט שוין געלעבט.

ווען ס'האָט געשלאָגען די לעצטע שעה, ווען ס'זענען אַריבער די צעהן יאָהר, האָט מען דעם אַלעטען כּראַביע אויפגעזעצט אויף אַ קאַטש און מ'איז מיט איהם געפּאָהרען קיין רוזשין. ווי נור די קאַטש איז געבליבען שטעהן פאַר'ן רוזשינערס הויז, און נאָך איידער מ'האָט בעווייזען אַרעבצוצוראָגען דעם כּראַביע, וועלכער האָט שוין נישט גע-האָט קיין כּח צו געהן, איז איהם אַנט-קעגענגעגאַנגען דער רוזשינער אַליין, וועלכער האָט נישט געלאָזט דעם אַל-טען ריהרען פון אַרט און האָט שמיי-כ-לענדיג אויסגערופּען:

— יא, ביזט גערעכט, ס'שטימט, די צעהן יאָהר זענען שוין אַוועק, דיין חוב איז קוראַנט. פּאָהר גלייך פון דאָנען כּו-וכך מיליען און שטעל זיך אָב אין דעם און דעם וואַלד. נעם מיט אַ סך געלד, וואָלט אויסקויפען דיין קינד און וואָלט נישט פיהרען קיין מלחמה מיט יענע, וואָס האָבען דיין קינד געפאַנגען. נאָך אַ זאָך: נעם-מיט די אַלע בעדינער דינע און די אַלע חברים פון דיין קינד, וואָס זענען מיט איהם מיטגערעכט אין שטעטלעך אין יענעם בלוטיגען וונטאָג.

אָבזאָנענדיג די ווערטער, האָט דער

י. ב. שטריימאן

נאוועמבער

א פירל מיט האַלץ פירט אַ העקער און זינגט זיך דערביי אַזאָ ליד:

אוי-דאָנאָ, אוי-דאָנאָ, אוי-דאָנאָ, איי-דאָנאָ נישטאָ קיין קאַרטאָפּעל און ברויט, שליינג איך דעם ווינט באַלד זראָג ווי אַ שיסל מיט וואַרעמען קרויט.

אוי-דאָנאָ, אוי-דאָנאָ, אוי-דאָנאָ, איי-דאָנאָ, ס'ווייב ליגט אַ קראַנקע אין בעט, קיין מילך איז אין שטוב נישט פאַרהאַנען דער פויגלע אין לופט — ער שפּעט.

וואָס שפּעטסטו פון מיר אַ דו פויגל און לאַכסט פון מיין הילף, מיין גאַנג, ווי דו כ'האַב נישט מעהר ווי אַ צווייגל ווי דו כ'האַב נישט מעהר ווי ס'געזאָגט.

איז דער בויס שוין געל געווארען.

אָנגעזאמלט — צוגעשניטן צוגעפּרעסט — געמאַכטען, איצטער זאָל עס גאָס נאָר היטען פאַר שריפות און פאַר ראַסטען.

און די קו קיין עין-הרע וועט זיך באַלד אָפּקאַלבען, וועט פּריילעך זיין אין דער אַבאַרע ווי זומער מיט די שוואַלבען.

וועט וואַרעם זיין אין דער אַבאַרע פון שטרוי וואָס איך בעט אונטער, ווי דאָס פּערד אין היי זיך טאַרען ביז אַ שטיק נאָך ווינטער.

נאוועמבער עס פאלען די בלעטער אַזוי ווי אַ רעגן פון דערהייך, געפלידק טריב איז דאָס וועטער כמאנע, פאַרוואַלקנט און בלייך. פון אַ וויטען פלאַנעט איז געקומען צו פליען דער שטורמישער ווינט, ער נעמט אַזוי יאָמערלעך ברומען און וויינט — אַ צעפּאַלעטעט קינד. עס הענגט אַ שניי אין דער לופטען כיפּל ווי ער רונדעלט מיין הויט, דער קעלער מיט עפל נעמט דופטען און דער שיער — מיט היי-אָריר ברויט. כייג מיט מיין פּערדל אין אַקער ס'פערדל מיינט פילט זיך שוין מיד.

איז דער בויס שוין געל געווארען געל ווי ס'איז אַ מיינער, גייט די וון אַראָפּ פון גאַרען גייט זי פאַר אַ צווייער.

גייט די וון אַראָפּ פון גאַרען גייט זי פאַר אַ דרייער, פאַלט זי נאָר אַריין אין קאַרען און פאַלט אַרויס פון שיער.

היי דו האַרבסט דו זאָטער, זאָטער מיט דיין פּעטען בייכעל, ווער עס האָט געזייעט מיט מאַטער — זאָמעלט מיט אַ שמיכעל.

י. ב. שטריימאן

איד בין זיי מקנא..

אוי-וואָ, באַמט אַ שיינע זאָך פון אַזעל-כע הייבלעך. ווי זיי נעמען זיך עס אי-בער מיט דער לאָגע פון אומגליקליכע — אַזוי האָב איך מיר געטראַכט זעהענ'דיג ווי מיין יודענע איז זיך מוסר נאָש פאַר די היימלאָזע. איך בין גיגעריג צי אַנדערע הייבלעך נעמען זיך אויך אַזוי איבער ווי מיינע. מ'דאַרף אַ קוק טון און שטעטלעך אַריין. דעם ערשטען באַזוך האָב איך געמאַכט אין דער זיבאַרינע פון די ראַדאָמער, בעסערע-ווייבלעך צו פּשיביטניעווקא, וואו ס'קומט זיך צוזאַמען די לעפּטע טאָזאָזשיסטיקאָ.

העז וואָס איז דאָס איצט, פאַרמיטאָג אין די בעסטע מיטעל-שעה ליידיג די קעלנערס געניצען, די בופעטאָוועס דרימלעך, וואָס איז דאָס:

פּערג איך אַ קעלנער:

— פּאַניע צאָ סאָ זאָטשיי — באָ יא וועט — האָט דער קעל-נער געענטפערט — קאַביטקי סטערע-קאַזאָן שטי צאָז

ביז איך אוועק אין דער זיבאַרינע פון די ראַדאָמער, לעפּטע פאַניקעקעס —

קוך איז אייז-קאַלט. איך שליינג שפיי-עכץ, כייג אויס פון הונגער, כייגן געפירערען פון קעלט, כייגן מיר אַרום ווי אַ שאַטען אויף דער וואַנט, נישטאָ צו העמען אַ וואָרט אויסצורעדען. נישט מען קאַכט, נישט מען רוימט, נישט מען גייט צו אַ קענעפל צו אַ העמד, אַ בענדעל צו די גאַטקעס, נישט מען פאַרזערוועט אַ שקאַפּעטקע. שפּעט ביינאכט קומט זי אַהײַם טויט. מיד פאַלט זי אַין בעט אַריין אין אָנגעטוועכץ פאַרשטאַב קאַפּט זי זיך אויף, רעדט קיין וואָרט נישט, קאַרבירט זיך די האַר, מאַכט זיך צורעכט די לאַטשקעס, גיט אַ שמיר איבער די ליפּען מיט דער פאַ-מאַדקע. קאַפּט אַפּ דאָס זעלע, כאַפּט די טאַקעוועק און לויפט.

פרעג איך זי:

— נעכטלעך, וואָס איז ס'געוויזן וואָס טרינק כאַטש אַ גלאַז טיי איידער דו לאָזט דיר אין וועג אַריין?

— נישטאָ קיין צייט, — ענטפערט זי, און איידער וואָס ווען איז זי שוין אויף יענער זייט.

פאַרוואָס ווייז מיין יודענע איז געוואָרען אַ כּלל-טוערין, אַ פאַרוואָרדערין, אַ זאָמ-לעריין. גאַנצע טעג לויפט זי אַרום.

און מיינט איהר, אַז בלויז זי אַליין לויפט אַרום פון איין אינסטיטוציע אין דער אַנדערער? אַלע זענען ווי איצט געוואָרען כּלל-טועריןס, פאַרוואָרדעריןס. אויס פאַקער, אויס רעמי, אויס דושאָ-קער אויס קלוב, אויס פּשיביטניעווקא, אויס „פּייף“, אויס דאַנסנינג, אויס פּלאַט-קעס, זיי האָבען איצט אַן אַנדערע אַר-בייט — „פאַשעוועניעס“...

יעדען טאָג האָבען זיי אַנדערע פאַ-שעוועניעס, זעבראַניעס און נאַראָדעס — אין איך בין אויף גרויסע צרות. איך דריי מיר אַרום איינער אַליין אין די שטיבען. נישט מ'קאַכט אַ מיטאָג, נישט פריהשטיק, נישט קיין וועטשערע. די

ווייז געשרי פון א ראדאמער היימלאזען פון י. אַבערזשאנעק

דאָס אויסז'האַב אַ אַהײַם און אַ שיי-נע היים, אַ שיי נע וואוינאָג, אַ וואָרע מע וואוינאָג, אַ ליכטיגע וואוינאָג, און דאָך, און דאָך בין איך אַ היימלאָזער, דאָך וויל איך אַ מיטעל. אַביסעל וואָרעם געקעכץ, אַ ריין העמד, אַ פאַר גאַנצע שקאַפּעס-קעס.

און ווייסט איהר ווער ס'איז אין דעם שולדיגער, עמלעך, ימח שמו וזכרו ווייט ס'זענען אָנגעקומען די היימלאָזע פון דייטשלאַנד, בין איך געוואָרען אַ היימלאָזער.

יודען, האָט רחמנות אויף אַ היים-לאָזען! יודען בני רחמים אפשר ווייסט איהר, וואו איך קען באקומען אַ מי-טאָג, אַ ביסעל געקעכץ, כ'זאָל מיר מיינע געפרוירענע גלידער דערוואַרעמען? יודען בני רחמים, שאַפט פאַר מיר אַריין העמד, אַ פאַר גאַנצע שקאַפּ-פּעטקעס, אַ וואָרעם לייבעל — האָט רחמנות אויף אַ היימלאָזען.

איהר מיינט, אַז איך קום פון דייטש-לאַנד? פון בערלין. פון קעלן, צי פון דערזענען אָן ווי פאַלט איהר דאָס אויסז'האַב נאָך דייטשלאַנד פאַר מיינע אויגען נישט געווען. כ'קום איצט נישט פון בערלין, נישט פון קעלן, נישט פון דערזענען. און דאָך בין איך היימלאָז.

איהר מיינט אפשר, אַז איך האָב גישט קיין הייז אָך, ווי פאַלט איהר

קאמיטעט פון ווינטער-הילף פאר ארעמע יודען ביי „טאז“.

צו דער אלגעמיינער פערזאמלונג פון בית-יתומים און מושב זקנים.

דוד פרענקעל, ש. האַלבער, קעלער-מאן, און הענגער.
עס איז דערפון ווערט צו פערצייע-נען, אז איינער א יונגעמאנטשיק, וועלכער האט זיך א רייה יאהרען „ספעציאליזירט“ אין פערשידענע סיי-לאנטראפישע אינסטיטוציעס, פון וועלכע ער איז געווארען בעזייטיגט, איז אויך דער פערזאמלונג אומגעבעטענער הייט געקומען אין פאר אלעס פריי זיך גע-וואלט אריינבעקומען אין קאמיטעט, עס דאס הייסט אומפארשעמטקייט!
דער פערזאמלונג וועלכער ער האט געזען, ווייזט אויס, גוט געדענקט זיינע, סיי-טיגקייטען, און דעריבער מיט איראניע אומגענומען די אפערטע פון זיין מיט-ארבעט, אזוי ארום איז באצייטעט אויסגעמיטען געווארען דאס אריינבא-קומען זיך אינם קאמיטעט פון אזא מענטשעלע, וועלכער איז רוק אויסען די „טובה“ פון כלל...
עס איז צו האפען, אז די ראדאמער יודישע עפעסליכקייט וועט אנטקייגען קומען מיט דעם מאקסימום דעם רוק-אפעל פונם געשאפענעם קאמיטעט און וועט אזוי ארום צוהעלפען טיילחייט ליני-דערען די יודישע נויט.

קומט איהם אויס א גאנצען זומער - ווי מען זאגט - „צו לעגען די ציין אין בייטעל אריין“ - ברענגט דער הינטער א פרישע ציה - קעלט, אזוי, אז ער האט ביידע „גוטע“ זאכען צו-זאמען - הונגער און קעלט.
מיט אס די אלע אנגעזעהענע פאדאנען האט זיך פערנומען די פאר-געקומענע פערזאמלונג, וועלכע האט נאך א לענגערע ערנסטע דיסקוסיע און נאכין אויסארבייטען א גענויעם פלאן פון ברענגען ממשות'דיגע הילף דער יודישער ארימקייט, אויסגעוועהלט אן אויספיהר-קאמיטעט, וואס זאל זיך פער-נעמען מיט דער אנגעצייכענטער ארבייט אין דער זאכליכער דיסקוסיע האבען זיך בעטייליגט: דיר פאסטמאן, אדו. טאוב, רעד. הערץ, דיר גאלדבלום דוד פרענקעל, מגר. גאשעלסקי, מ. היינרייב און ש. האַלבער.
אין קאמיטעט, וועלכער טראגט דעם נאמען: „קאמיטעט פון הינטער-הילף פאר ארימע יודען ביי „טאז“, איז גע-וועהלט געווארען: אדו. טאוב, אינזש. קארמאן, דיר גאלדבלום, י. אדלער, דיר גאלדבלום, י. אדלער, דיר טאובענפלד, היינרייב און ש. האַלבער.

אויך דער איניציאטיוו פון א גרופע ארבייטער און געוועזענע פארגעקומען איז דעם היינטיגען זונטאג פארגעקומען אין לאקאל פון „טאז“ א גרעסערע פערזאמלונג, אויך וועלכער עס איז ברייט ארוםגעשטעלט געווארען די פראגע וועגען הינטער-הילף פאר ארימע יודען. כמעט אלע בעטייליגטע האבען אויפ-געוויזען, אז צום שווערסטען טרעפט דער הינטער דעם דעקלארירטען יוד און בכלל דעם פרנסה'ליכען יודען, וועלכע זענען אין סירוב פאלען נישט רעגסטעריט אין „ארבייטס“ פערמיטלונגס-ביורא, און נישט אין וועלכע ס'איז געוועזענע פאר סאציאלע שוץ און ממילא בעקומען זי נישט קיין שום הילף פון די דער-מאנטע אינסטיטוציעס. - האסטו נישט דאס אפיציעלע ביכעל פון „ארבייטס-פערמיטלונגס-ביורא“ - האסטו נישט קיין רעכט צו געניסען פון אונזער הילף.
איז דעריבער נישט קיין ווונדער וואס דער גורל פון דעם פריהער אויס-גערעכענטען טייל יודען, איז א פאר-אויס געזיכטמטער: הונגער, נויט און קעלט. הייל א חוץ דעם, וואס עס

און פערשטענדנס פאר זייערע ליידען און נויטען.
מיטגלידער פון ב. י. א. מ. ז. רחמנים בני רחמנים גיבט איין אן ריכענשאפט איבער דער בעדייטונג פון דער אלגע-מיינער פערזאמלונג פון אנהייבסטיגע הענטער פון 120 יודישע נפשות יונגע און אלטע, צו ערציען, קומט אויך דער פערזאמלונג, און וועלכע א פערזאמלונג, וועלכער מען זאל קענען אהן זאגן איבערגעבען דעם היינטיגער גורל און ענטוויקלונג פון דער איני-סטיטוציע.
זאגט נישט זכה שמלכתו נעשה על ידי אחרים. קומט אליין, הערט אויס די בעריכטען, כדי איהר זאלט קענען וועהלען מענשען, וואס זענען א גא-ראנטיע און דער ב. י. א. מ. ז. וועט היינטער בליען און זיך ענטוויקלען און ערפילען די פליכטען וואס ליגען לגבי די אונגליקליכע צעברעכענע און ליי-דענדע זקנים און קינדער, וועלכע זע-נען דורך דעם שווערען גורל געשטויסן געווארען אין דעם הויז אריין, וואס הייסט בית יתומים און מושב זקנים.
אהרן מערין.

גאנץ פערשידען אינטערפערטירען מענשען די בעדייטונג און אויפגאבען פון אלגעמיינער פערזאמלונג.
א גרויסער טייל בעטראכט זי אלס שאפלינג-ארטיגע טעטיגקייט, און דער בעסטער בעווייז איז דער טאג-ארדנונג, וועלכער איז שטענדיג - מיט קליינע אויסנאמען - דערזעלבער.
ע טייל מענשען זאגען און בעהויפ-טען, אז ס'איז א פערזאמלונג, אויך וועלכע עס קומען מענשען, וועלכע ווע-לען און זוכען בענקלעך.
אין וועל מיר אבער ערלויבען צו זאגען, אז אן אלגעמיינע פערזאמלונג איז א מין ווירטשאפטליכער, אדער הוי-מאניטאריש - פילאנטראפישער חשבון-הנפש, אפהענגיג פון דער נשמה, אדער פון די ציעלען און אויפגאבען, פון דער אינסטיטוציע, וואס רופט די אל-געמיינע פערזאמלונג.
א רעליגיעזער יוד וואס מאכט זיך איינמאל אין יאהר א חשבון הנפש, קוקט אריין אין די פערזאמלונגס-הייט, בעדערט די זינד און געמאכטע פעה-לערען, און נעמט אן א נייע רעליגיע-זען שטעלונג פאר דער צוקונפט, אדער פאר זיינע מעשים.
אנהייבסטיגע פערזאמלונג אנאליזירט און וופט אדורך די פריהערדיגע טע-טיגקייט, בעלייכט די געמאכטע פעה-לערען, כדי זיי נישט מעהר צו מאכען אין די טעטיגקייט צו פערפאלקאמען און אויסצובעסערען.
דעם 4טען דעצעמבער וועט דער בית-יתומים און מושב זקנים האבען א יעהרליכע אלגעמיינע פערזאמלונג, און בעהיים אויך אדורכקוקען זיין פריערדי-גע טעטיגקייט, און וועהלען, אדער פלאנען א וועג פאר דער צוקונפט.
ווי איך גלויב וועט מען נישט נעמען אין בעטראכט די געטריטע פאלקמיק, יודען לעבען איבער טראגיש - שווערע מאמענטען, און מיר דארפען די פער-זאמלונג פון דער ריהמפלער און בע-דייטענער אינסטיטוציע אדורכפיהרען אין רוהע און איבערלעבונג.
מיר מוזען נעמען אין בעטראכט, אז די אלגעמיינע פערזאמלונג פון ב. י. א. מ. ז. האט א גאנץ בעזונדערען און אשער אויסגאבעס - כאראקטער, ווייל אויף אלע אנדערע זענען די פראני-טעטעסירטע אנוועזענד און נעמען א ווארט, דאנעגען אויך דער פערזאמלונג, וועלכע די זקנים און קינדער נישט זיין אנוועזענד, טראץ דעם, וואס דא וועלען זיין בעשלוסען, וואס דעצייד-רען איבער זייער גורל און צוקונפט.
אויך דער פערזאמלונג וועלען בא-האנדעלט ווערן לעבענס - פראגען פון ערך 120, מיטעלאזע, הילפלאזע און אונגעוואלטענע זקנים און קינדער, זיי זיען אין דעם הויז הינטער, אדער נישט ווייט פון דער שטאט, און מיט דער גרעסטער האפנונג קוקען זיי אויף די מענשען וואס האבען א הארץ

פיערליכע ערעפנונג פונם לאקאל דער נייער ציון. ארג.

רינאר - אפיצירען, האט מען געלאכט פון איהם און געזאגט, אז ער האט שוין וועניג ערד און זוכט שוין צו גיין אין ים אריין... אבער איצט ווייזט זיך שוין ארויס, אז דער ים קען געבען פיעל אידישע משפחות פרנסה.
צום סוף האלט א לענגערע רעדע דיר ליפמאן, וועלכער זאגט, אז די רעוויזאניסטען האבען אין זייער פראג-ראם פיעל צוגעזאגט און שוין פיעל אויסגעפיהרט, ווען עס וואלט געוועזן א שטארקער זעלבסטשטאנד, וואלט אין א צו קיין אידען-פארגאמען נישט געקומען, ער קריטיקירט די הבלגה, און ווייזט אן, אז מען ברויך נישט ווארטען ביז מען וועט פארגארמירען, זאלען די ארג-בער וויסען, אז עס מוז זיין אן אויג פאר אן אויג.
דיר פאסטמאן טרעט ארויס געגען אדו. שאפמאן און דיר ליפמאן, וואס זיי מאכען אזוי צוגעזאגט די טעטיגקייט פון די פיהרער פון דער אלטער ציו-ניסטישער ארגאניזאציע, ער ווייזט אן, אז זיי האבען דאך פיעל פאר דעם פאלק ישראל געטוהן.
עס ענטפערען איהם אדו. שאפמאן און דיר ליפמאן.
מיטן אפזונגען די התקוה וועט דער אפיציעלער טייל פון דער סיערונג געשלאסען.
די פערזעכטע געסט זענען נאך געבליבען אין דעם נייעם לאקאל ביי א גלעזעל סהיי ביז שפעט אין דער נאכט.

דעם פארגאנגענעם שבת איז אין ראדאם פארגעקומען די סיערליכע ערע-פנונג פונם נייעם לאקאל פון דער נייער ציוניסטישער ארגאניזאציע (רע-וויזאניסטען-קלוב).
צו דער סיערונג זענען געקומען פארשטעהער פון פערשידענע ארגאני-זאציעס און פון דער קהלה.
די זאחלען זענען געווען שעהן דע-קאריט, אויך די הענד האבען מיר געוועהן הענגען די בילדער פון דיר הערצעל, זאב ושאפמאן און טרומ-פערדאר, געמאלען דורך היגע מאלער.
צו דער סיערונג זענען ספעציעל געקומען פון ווארשא דער פרעזידענט פון ב. י. א. מ. ז. צ. ג. א. און פרייען אדו. שאפ-מאן, לייער פון קרן תלמידי און פוילען פון אינגסטער און דיר ליפמאן.
ארום האלב ניין אונגענד עפעס די פערזאמלונג ה' נתן רובינשטיין, וועל-כער האלט א קורצע רעדע אין וועל-כער ער רעדט ארום די לעצטע גע-שעהנישען און די צרות פון יודישען פאלק.
נאך דער איינלייטונג נעמט א ווארט פרעזענט דען, וועלכער לויבט די רע-וויזאניסטען, אונגענדיג זיי די שטורם-אפטיילונגען פון יודישען פאלק און ווייזט זיי גרויס ערפאלג.
דיר שטענדראחטישע האט אין נאמען פון געוועזענעם קלוב ארויסגעזאגט זיין פערזאמלונג פאר וואס עס זענען נישט פערזאמלען דא קיין פארשטעהער

דעם פארגאנגענעם שבת איז אין ראדאם פארגעקומען די סיערליכע ערע-פנונג פונם נייעם לאקאל פון דער נייער ציוניסטישער ארגאניזאציע (רע-וויזאניסטען-קלוב).
צו דער סיערונג זענען געקומען פארשטעהער פון פערשידענע ארגאני-זאציעס און פון דער קהלה.
די זאחלען זענען געווען שעהן דע-קאריט, אויך די הענד האבען מיר געוועהן הענגען די בילדער פון דיר הערצעל, זאב ושאפמאן און טרומ-פערדאר, געמאלען דורך היגע מאלער.
צו דער סיערונג זענען ספעציעל געקומען פון ווארשא דער פרעזידענט פון ב. י. א. מ. ז. צ. ג. א. און פרייען אדו. שאפ-מאן, לייער פון קרן תלמידי און פוילען פון אינגסטער און דיר ליפמאן.
ארום האלב ניין אונגענד עפעס די פערזאמלונג ה' נתן רובינשטיין, וועל-כער האלט א קורצע רעדע אין וועל-כער ער רעדט ארום די לעצטע גע-שעהנישען און די צרות פון יודישען פאלק.
נאך דער איינלייטונג נעמט א ווארט פרעזענט דען, וועלכער לויבט די רע-וויזאניסטען, אונגענדיג זיי די שטורם-אפטיילונגען פון יודישען פאלק און ווייזט זיי גרויס ערפאלג.
דיר שטענדראחטישע האט אין נאמען פון געוועזענעם קלוב ארויסגעזאגט זיין פערזאמלונג פאר וואס עס זענען נישט פערזאמלען דא קיין פארשטעהער

אויך דאס וועלט, ליידיג, נאכין מיטאג ביז איך אוועק אויס'ן פייף, איז אוועקט אויסן דאס פונט, צווישן די קלובען יוא מן, דוואקערס' גאנצע נעכט - או-פעסטיס איז ליידיג, נישטא קיין יודענע אויף א רטואה.
אויך אזוי איז דאך שוין מיין יודענע גערעכט, זענען דאך טאקע אלע ווייבלעך געווארען כלל - טוערינס, און אויב אלע ווייבלעך האבען איבערגעווארפען דעם „אויבער-אייכל“ מיט דעם „דוואקער“, און זיך גענומען צו כלל-טועריי, סא פאר-וואס זאל מיין יודענע נישט זיין קיין כלל-טוערין? האב איך געקומען גרויס דרך-ארץ נאר די ווייבלעך, און האב בע-שלאסען די גיין א קוק טוהן, וואס זיי טוהן אויף די פאשעדעניעס.
אין קום אריין אויך אזא פאשעדעניע דער זאל איז געפאלט מיט ווייבער, אלע ווייבער און יונגע מענשאפטלעך, דער זאל איז אנגערויכערט ווי א פאבריקס-קוימען. א געשריי, א געפילדער, איינע א יונג ווייבעלעך א פלאנדינקע מיט רויע פריש קאמפנירעט ליפלעך שטייט אויף דער טריבונע, האלט א „מאווה“, דאס איז די פאני פשוטאדישע שטאנע פון „קאמיטעט פאר...“ וי רעדט און אלע אן וואל רעדען

ווער זענען די פרייזיס? - האב איך געפרעגט.
- שא... שילער... דו וועסט זיי חלילה איבערזעצן... דאס וועט דייטשע יונגע-לייט, יונגעלעך נאר א ברכה איבער זיי צו מאכען - האט מיין יודענע געשמאטש-קעט מיט די ליפן.
- יא, גוט, אבער צו וואס האסטו גע-בראכט דריין מיר האבען דאך נאר צוויי טעכטער?
- ס'שט נישט... זאל זיין איינער אויך רעזערוו... האט מיין יודענע געענטפערט.
הכלל, איהר ווילט וויסען די אונטער-שטע טוהן? דאס איז אונטערשטע טוהן איז: איך ביי גאנצע טעג ארום הונגעריג, קיין ביסעל געקעכט ווע איך נישט פאר די אויגען, כ'האב נישט קיין העמד אויפן לעבע, קיין בענדעל ביי די גאטקעס, גאנצע טעג דריי, איך מיר ארום ווי א שטעטען אויך דער וועלט, און איצט האב איך שוין אויך נישט ווי צו שלאפען.
וואו איך גיי איצט, פרעגט איהר?
איך גיי מיך פארענטרירען פאר א היימלאזען... אפשר ווייסט איהר, וואו עס געפינט זיך דער קאמיטעט פאר די היימלאזען...?

האט זי א געשריי-געשוהן, נאר דער פרעס-ליינט איהם אין יענען... צוועלשט דארף איך זארגען פאר זיי, פאר די „בעדאמנע“ ווי דארף מען געווארען מיט עפעס, דו קאנסט דארען, פערשייטעט!
נעכטן אויפנעם, איך קום אהיים, איך וויל מיך ליינען שלאפען, זאגט צו מיר מיין יודענע:
- קלמן יאנקעל, וועסט אזוי גוט זיין, היינט גיין שלאפען ערניק אנדערש וואו - וואס הייסט?
- פערשייטעט נישט קיין יודישן דאס הייסט פאר דיר איז היינט נישטא קיין ארט צו שלאפען.
- פארוואס?
האט מיך מיין יודענע גענומען פאר דער האנט, און אריינגעפיהרט אין שלא-צימער - גיי נאר אויף די שפיץ-בעגעל - האט מיין יודענע געזאגט שטיל ווי א מאמע רעדט ווען זי האט פורא, מ'זאל דאס קינד נישט איבערוועקען.
איך גיב א קוק און עס נעמט מיר שוין-דען פאר די אויגען, דריי יונגע ווי די בע-רען, דריי יונגע מיט שווארצע שווערניסע אין ווייסע באכט-העמדער ליגען אויסגעציי-גען ווי ריפרייזיס, צוויי אין מיין בעט, און איינער אין מיין ווייסע בעט.

פרעג איך זי:
- נעכעלע, וואס איז דאס? ביזט גע-ווארען א שטאטע - קלויבערין אויך דער עלטער?
- ע, זאגט זי, דאס זענען דאך זאכען איך האב געוואלט א פאר שוץ זאכען, זענען זיי אלע - לינקע, איצט האב איך געוואלט רעכטע, קלויב איך לינקע צו לינקע, רעכטע צו רעכטע.
- אויב אזוי, אויב דו האלטסט שוין ביי דער זאכען-בראנזשע, אפשר וואלטסט מיר אויך אויסגעקליבען א פאר שקאר-עפסקעס? א ריין העמד? זאל זיך דיר דאכ-טען, אז איך בין אויך א היימלאזער!
- דו ביזט דיר נישט קלאנק אליין צו נעמען? - האט זי מיט כעס געענטפערט:
- נארעלע, ווייט דו ביזט געווארען א כלל-טוערין, האב איך דאך נישט געווישט דאס העמד! ווייט דו גייסט אויך פאלש-דעניסע, האב איך דאך נישט קיין קנע-פלע ביים העמד, און קיין בענדעל ביי די גאטקעס, ווייט דו ביזט געווארען א ש-לא-הינע פון „קאמיטעט פאר...“ חלש איך דאך גאנצע טעג טון הונגער, פאר אפיעל געקעכט!
- ה, מיר מיך אויך צי דענערווערען!

העכער פון איהר, א געפילדער, א גע-פישטער, איינע אנדערע, דאס מיט א פאפיראפל אין מויל קאכט זיך אויך דער יונגער פארזיכערין:
- טאקא סמארקאטא.
אין זאל יאנען גרופעס ווייבער, די פאני דאקטאראווא, די פאני מעצענאטאווע די פאני דירעקטאראווע, די פאני אינזש-ניעראווע, ווענען וואס זיי שמועסען, האב איך גענוי נישט געוועהרט, כ'האב נאר גע-הערט אפגעוואקסע ווערער.
- יאק פאני דאקטאראווא שוועטניע וויגלאנדא.
- פאני מעצענאטאווא סכולדא.
- פאני דירעקטאראווא יעדווע וויסם ראקי דא זאקאפאנענא?
- שיי פאני אינזשניעראווא מא וויקעטש-נא אנדראציע?
אז איך האב געזעהן ווי אזוי די לעפע ווייבלעך זענען זיך מוסר נשט פאר די היימלאזע, האב איך געקומען גרויס דרך-ארץ פאר זיי און בתוכם פאר מיין וויי-בעל.
די היינטיגע וואך איך קום אהיים, בין איך געבליבען שטיין א צעמישטער, א סו-לע שטייט מיט אלע העמדרע, זאקען, מיין יודענע זיצט און קלויבט א זאק צי א זאק

אויך דאס וועלט, ליידיג, נאכין מיטאג ביז איך אוועק אויס'ן פייף, איז אוועקט אויסן דאס פונט, צווישן די קלובען יוא מן, דוואקערס' גאנצע נעכט - או-פעסטיס איז ליידיג, נישטא קיין יודענע אויף א רטואה.
אויך אזוי איז דאך שוין מיין יודענע גערעכט, זענען דאך טאקע אלע ווייבלעך געווארען כלל - טוערינס, און אויב אלע ווייבלעך האבען איבערגעווארפען דעם „אויבער-אייכל“ מיט דעם „דוואקער“, און זיך גענומען צו כלל-טועריי, סא פאר-וואס זאל מיין יודענע נישט זיין קיין כלל-טוערין? האב איך געקומען גרויס דרך-ארץ נאר די ווייבלעך, און האב בע-שלאסען די גיין א קוק טוהן, וואס זיי טוהן אויף די פאשעדעניעס.
אין קום אריין אויך אזא פאשעדעניע דער זאל איז געפאלט מיט ווייבער, אלע ווייבער און יונגע מענשאפטלעך, דער זאל איז אנגערויכערט ווי א פאבריקס-קוימען. א געשריי, א געפילדער, איינע א יונג ווייבעלעך א פלאנדינקע מיט רויע פריש קאמפנירעט ליפלעך שטייט אויף דער טריבונע, האלט א „מאווה“, דאס איז די פאני פשוטאדישע שטאנע פון „קאמיטעט פאר...“ וי רעדט און אלע אן וואל רעדען

אויפן צוזאמענפאך פון פוילישע סוחרים אין ראדא

האט מען געזעהן וועגן באציאנאליזירען דעם האנדעל - אין די צענטראלע פונקטען פון שטאדט וועגן איבער דער יודישער עלעמענט, בילדענדיג א מעהרהייט הויז-בעזיצער.

דער ראדאמער פוילישער סוחרים-פעראייניגטע האט ארגאניזירט א צוזאמענ-פאך אונטער דער אפיטרופוסט פון דער האנדעלס-קאמער אין סאטאנאוו. דער צוזאמענפאך איז פארגעקומען אין די זאכעס פון היגען פוילישע סוחרים. טאג אין איהם האבען זיך בעטייליגט די פוילישע סוחרים פון די פאלישע: דרילטש, קאזשעניץ, אפאטשע, אפט, צוימיר, ראדא.

דער צוזאמענפאך האט זיך אָנגע-הויבען מיט א געזעס אין דער קירכע. דעם צוזאמענפאך האט געזעסענע דער פרעזענט פון היגען פוילישע סוחרים-פאראייניגטע, סטעפאן מאצעווקי, וועלכער האט נאכפֿעלגער די פארשטעהער פון דער אדמיניסטראטיווער און קאמו-נאלער מאכט, אין די פערזאנען פון ה' סטראסטא מיזשקאווסקי, שטאדט-פרעזידענט ה' יוזעף גושעטשנאראוויק, ווי אויך די פארשטעהער פון דער סקארבאווע און האנדעלס-קאמער - איבערגעגעבען דעם פארויך דעם פרעז. פון דער האנדעלס-קאמער, אינזש. סאוויןסקי.

פרעזענט סאוויןסקי האט געשילדערט האט געשילדערט די אָנשטערענגונגען פון פוילישע סוחרים פון ראדאמער דאָרף, צו באציאנאליזירען דעם האנדל.

דער וויצע-פרעזענט פון דער האנ-דעלס-קאמער עדמונד גרושטשינסקי האט רעפערירט א. ד. ט. די ראל פון פוילישע סוחרים-טום אין איזשענע מאמענט. דער פרעזענטענט האט ארום-געזעס די בעדינגונגען, צו וועלכע דער פוילישער סוחר איז מחויב זיך צוצופאסען אין דער איזשענער צייט. אויסן פוילישע סוחר לאסטעס יעצט דער חוב צו דינען דער מלוכה און דער צעלעשטאט.

פאָרם אויפן געזעס פון אויסבויען דעם געגענווייטיגען צוטרוי צווישען דער סקארב-מאכט מיט די סוחרים.

דער ראש-המדברים גרושטשינסקי ענדיגט זיין רעדע מיט די ווערטער: הייבאלד דאס פוילישע סוחרים-טום, וויל יעצט אויסבויען דעם פוילישע האנדל אויף געזונטע און עטישע יסודות - ווענדען מיר זיך מיט אָנפאל צו אונ-זער מאכט און צום גאנצען פוילישען פאלק וועגן היילף און מיטארבעט אין דעם דאָזיגען גרויסען ווערק.

די רעדע פון גרושטשינסקי איז גע-וואָרען פון אלע פערזאנעלע אונטער-געכאפט מיט אפלאַדיסמענטען און מיט גרויס אָנערקענונג.

נאָך די בעריכטען פון פערשידענע דעלעגאטען, איז פארגעקומען א דיס-קוסיע.

דער דירעקטאר פון דער ראדאמער האנדעלס-שולע פליקס פאסכאָווא-האט זיך בעקלאָגט אויף דעם וואס אין פילע סוחר'ישע פאמיליעס ווערען נישט קאָנטאָנירט די סוחר'ישע טראַדיציעס. אויפן ראדאמער געזעס, זאָגט ער, בעמערקט מען נישט דאס קולטורירען די סוחר'ישע ירושה, מיט וועלכע אַנדערע

שטעט אָנפֿענדער ריהעמונג וואו שטאָר. כדי צו בעקערעפטיגען זיין בעהרפוסונג שטעלט פאר דירעקטאר פאסכאָווא-האט פארזאמלעט א פראָטאָקאָל פון א סוחרים-פאראייניגטע אין ראדא פון יאָר 1843. אבער קיין איינער פון יענע דורות, וועלכע זענען אויסגעוועזען אין די דאָקומענטען, פערנעמט זיך נישט מיט האַנדעל. ס'איז, לויט זיין מיינונג, א טרויעריגע ערשיינונג.

פרוי וואָוואַנסקאָ ווייזט אָן אויף דער נויטווענדיגקייט, צו ענדערען די פסיכיק פון די פוילישע פרויען אין דער ריכטונג פון פערנעמען זיך מיטן פוילישען האַנדעל.

נאָך דער דיסקוסיע האט גענומען א וואָרט דער סטראָסטא ה' מיזשקאווסקי וועלכער האט אין נאָמען פון קעלצער וואָוואַנסקאָ דער דירעקטאר, בעלזשע הערצליכע הינשען דעם סוחרים-צווא-מענפאך, ארויסצוגעבן דערנאָך אין זיין אייגענעם נאָמען עטליכע הינשען, הגם אויך קריטישע בעמערקונגען. אי-בערהויפט האט דער סטראָסטא אויפ-געמערקט געמאכט געמאכט אויף דעם וואס ס'איז נישט אַן אין ראדא אין האַנדעלס-ליצעאום.

פון פרעזענט פון דער האַנדעלס-קאמער פאלצער איז אָנגעקומען א שריפט-ליכע בעגריסונג צום צוזאמענפאך. ביים שלום פון די בעראטונגען איז אָנגענומען געוואָרען צו שיקען דעם מיניסטער פאר האַנדעל און אינדוסטריע א דעפּעשע פון פאלענדישע אינהאַלט. דאָס פאראייניגטע פוילישע סוחרים-טום פון ראדא, דרילטש, קינצק, קא-זשעניץ, אפאטשע, אפט און צוימיר, וועלכע האבען זיך פערזאמלעט אין ראדא און אויף א צוזאמענפאך ארגאניזירט אונטערן פאטראנאט פון דער האַנדעלס-קאמער אין סאטאנאוו, שיקט אייך איבער ה' מיניסטער אויסריקען און דאָנקבאָריקייט פאר זיין אומגעווענע וואוילגענויטקייט צום האַנ-דעל. מחמת די אויפגאבען צו פערזיכע-רען פוילען א געזונטען, נאראדאווען אויסטויש-אפאראט, נעמט אן דאס אר-גאנצירטע פוילישע סוחרים-טום אָנפֿאָרשע-שטעלונג.

אונטערגעשריבענע: סאוויןסקי, גרוש-טשינסקי, גאָדאָוואַנסקי, לאָדאָוואַנסקי, מאצעווקי, מאַראַקאָו, שימאָנסקי.

ארטיסט, דאקטאר - מעדיצין, דאקטאר - פילאזאף און א זשאנראלמעדיע - אפיציר און טראץ די אלע טיטולען האט איהם חנה גיטל פון סטאשעוו נישט געוואלט.

דער וויצע-פרעזענט פון דער האנ-דעלס-קאמער עדמונד גרושטשינסקי האט רעפערירט א. ד. ט. די ראל פון פוילישע סוחרים-טום אין איזשענע מאמענט. דער פרעזענטענט האט ארום-געזעס די בעדינגונגען, צו וועלכע דער פוילישער סוחר איז מחויב זיך צוצופאסען אין דער איזשענער צייט. אויסן פוילישע סוחר לאסטעס יעצט דער חוב צו דינען דער מלוכה און דער צעלעשטאט.

אין שייכות מיט די דאָזיגע אויפגא-בען זענען די סוחרים מחויב צו בע-זיצען ענטשפערעכענע פאך-פאָרעריי-טונג. ליידיגער, נישט אלע סוחרים בעזי-צען אַוועלכעס, כדי צו קענען ערפילען זייערע שווערע פליכטען. דאָס ביל-דונגס-מיניסטעריום, אָבשאַצענדיק דעם דאָזיגען ענין, האט אין פערשטענדיגונג מיט די האַנדעלס-קאמערען, געשאפן א געדיכטע נעץ פון פראָפאגאנדעלע שולען מיט א פאָרגאָס, וואס איז צו-געפאסט צו די סוחר'ישע בעדערפערנישן.

וויצע - פרעזענט גרושטשינסקי האט אויך בעריהרט די פראָגע פון אומזאך-קאפיטאל און גרינדונגס-קאפיטאל פאר נייע האַנדעלס - פלאַנצובאָס. אַזוי די מלוכה און אויך די געזעלשאַפטליכע קרעדיט - אָרגאניזאציעס בעמיהען זיך אין דער הינזיכט צו ערטיילען היילף דעם פוילישען סוחרים-שאפט. פון א-פאנג איז געוואָרען געשטיצט דער דע-טייל-האַנדעל, יעצט אָבער האט די ב. ג. ק. באַנק גאָספאָדאָרסטאָק קראַיאַווע-גאָ אָנגעהויען געבען קרעדיט פאר הורטאָווינעס. די דאָזיגע קרעדיטען בעשטעהען פון איינמאָהליגע הלוואות אויף 15000 זל. ליידיגער דעקען נישט די בעשטימטע קרעדיטען אינגאנצען די בעדערפערנישען פון סוחרים-טום.

דער רעדנער האט אויפגעקראָם גע-מאכט אויף די שוועריגקייטען, אויף וועלכע עס טרעפט אָן די נייע אוי-טערנעמונגען ביים נישט קענען אויס-געפילען געהעריגע קלאָרען אין די צענטראַלע פונקטען פון שטאָדט, וואו עס וועגט איבער דער יודישער עלע-מענט, וועלכער בילדעט מיט זיך א מעהרהייט פון הויז-אייגענטימער.

בוסטאָו הערמאן ווערנער איז אַן אַרטיסט אין א פראַנצויזער אַרטיסטען-טרופע. אַזוי ווי עס איז קיין „אַרטיסט“ נישט געווען אין זיין טרופע, איז ער אריינגעפאָהרען קיין סטאַשעוו, וואו ער איז געוואָרען רעזשיסער פון דער יו-דישער אַמאַטאָרען-טרופע, וועלכע האט געזאָלט שפילען דאָס בעקאָנטע שטיק „די געלע לאַטע“, אין סטאַשעוו האט ווערנער געהאַט גרויס ערפאָלג און אלע מיידלעך האָבען זיך אין איהם געליבט. פון אלע האט ער זיך אויסגעקליבען די סטאַשעווער שעהנייט חנה גיטל. איי-רעלמאָן, ווערנער האט זיך שטאַרק אין דעם מיידלע פערליבט און בכדי מעהר צו געפילען האט ער ערקלערט, אַז ער איז נישט בלויז קיין אַרטיסט, נאָר ער איז נאָך דערצו א דאָקטאָר-מעדיצין.

דאָקטאָר-פֿיצאָנאָפּיע און א רעזערה-אפיציר פון זשאַנראַלמעדיע. ווען דאָס מיידלע האט איהם נישט געוואָלט גלוי-בען, האט זיך ווערנער די אלע טיטול-ען אריינגעשריבען אין מיליטערי-בי-כעס, און דעם געפֿעלשטען דאָקומענט געוויזען זיין סימפאטיע. אָבער אויך דאָס האט נישט געהאַלפֿען. מיט אלע טיטולען האט ער ביי קיין אומן נישט געקענט געווינען דאָס האַרץ פון חנה גיטל. איידעלמאַן, זי האט איהם אָב-געזאָגט די לייבער, א פערצווייטעלעטער האט ער אָנגעשריבען צו זיין מוטער אַ ברייף, אַז ער בענהט וועלכעסטאָר פון ענטישע לייבער.

די איבערגעשראָקענע מוטער האט זיך געווענדעט צו דער פאָליציי און געבעטען רעטען איהר זוהן, דער זוהן גילדען און פאָהרט הוילען קיין וואַרשא.

די פרוי מיט די קליינע קינדערלעך ליידיגט נויט און הונגער. עס פאראינטערעסירט זיך מיט זיי די אידישע גמיינע און די אידישע בעפעלעכערונג, וועלכע דערנעהרט קאָפֿס פאמיליע. אַזאָ לעבען איז אָבער קיין לעבען נישט און די פרוי האט בעשטימט, אַז לענגער ליידיגט קען זי נישט. זי האט וועגען דער האַנדלונג פון איהר שלעכטען מאָן און פאָטער געמאָלדען דער פאָלי-ציי. געגען חיים קאָן איז פערמיהרט געוואָרען א פראָצעס, וועלכער איז פאָר-גילדען און פאָהרט הוילען קיין וואַרשא.

דער יעדלינסקער יודישער שוויטער שוין נישט הילט.

אין נאָהענטען שטעטלע יעדלינסק וואוינט דער אידישער שיסטר חיים קאָפֿ, א מלחמה - אינזאָלד, וועלכער בעקומט 92 גילדען א חודש עמעטור. ער פערדינט אויך א 3-4 גילדען א טאג פון זיין פאך.

קאָן איז א פערהייראטער מענטש און האט 5 קליינע קינדערלעך פון וועלכע ער מאַכט פון צייט צו צייט פליטה. איהם, ווייזט אויס, איז ענג אין קליינעם שטעטלע און ער קען זיך גאָרישט „אוישען“, ס'ווייזט זיך איהם אַ לעב טוהן, אָבער אין יעדלינסק איז נישט רע וואו. נעמט ער טאָקע אָב די פאָר-מענאציאנעלער

אין ראדאס זענען פעהאן צוויי רע-דאָקטאָרען מיט צוויי גלייכע פאמיליע-נעמען: באָראָוואַנסקי, ס'איז בלויז אַנאָו-טערשיד אין פאָרגאָמען. איינער הייסט פראַנצישעק באָראָוואַנסקי און דער צוויי-טער - וויטאָלד באָראָוואַנסקי. דער ער-שטער איז רעדאָקטאָר פון דעם היגען „דויען-דאָבריי“ אין דער צווייטער איז רעדאָקטאָר פון „גאָזעטאָ רעדאָקטאָר“.

צי ביידע זענען פון איין פאמיליע - דאָס הייסען מיר נישט, נאָר, אַז ביידע זענען זיך נישט קיין גוטע פריינד - דאָס איז געווען, וואַרשא, אַז צווישען

פראצעס צווישן 2 רעדאקטארן.

גאָזעטאָ רעדאָקטאָר וויטאָלד באָראָו-וואַנסקי אָנגעקלאָגט אין געריכט. צום פראָצעס ברענגט דער רעדאָק-טאָר פון „דויען-דאָבריי“ צוויי אַדוואָ-קאטען פון וואַרשא. דער צווייטער רעדאָקטאָר פון דער „גאָזעטאָ-רעדאָקטאָר“ וויטאָלד באָראָוואַנסקי לאָזט נישט אָב און זאָגט צו פאָרצושטעלען רעזע-לאַציעס פאַרן געריכט. אַר.

גילדען און פאָהרט הוילען קיין וואַרשא. די פרוי מיט די קליינע קינדערלעך ליידיגט נויט און הונגער. עס פאראינטערעסירט זיך מיט זיי די אידישע גמיינע און די אידישע בעפעלעכערונג, וועלכע דערנעהרט קאָפֿס פאמיליע. אַזאָ לעבען איז אָבער קיין לעבען נישט און די פרוי האט בעשטימט, אַז לענגער ליידיגט קען זי נישט. זי האט וועגען דער האַנדלונג פון איהר שלעכטען מאָן און פאָטער געמאָלדען דער פאָלי-ציי. געגען חיים קאָן איז פערמיהרט געוואָרען א פראָצעס, וועלכער איז פאָר-גילדען און פאָהרט הוילען קיין וואַרשא.

ביידע גרייט זיך בקרוב א סענסאציע-נעלער פראצעס. דאָ נישט לאַנג האט די „גאָזעטאָ-רעדאָקטאָר“ געשריבען, אַז רעדאָקטאָר פראַנצישעק באָראָוואַנסקי פאָדערט פון די נייע קריסטליכע סוחרים אָנאָסען פאר דעם „דויען-דאָבריי“. פערשטעהט זיך אַז ה' מ. באָראָוואַנסקי האט זיך געפיהלט בעליידיגט פון אַזאָ סאָראָוואַרף און ער האט דעם רעדאָקטאָר פון דער

גערענקט אין די יודישע פליטים.

„איי-ווי-מיר“

דער בעזיצער פון עטליכע גרויסע הייזער אין שטאָדט - איז אַ בעקאָנ-סער קאָפּ.

מען ווייזט אומעטום, עס ווייזען אַלע כּלל-טוער, אינסטיטוציעס, נסחרים און סתם אַרימע לייט, אַז ער, דער גביר, - גיט נישט.

אַ האַרט-האַרציגער, איהם וועלען טרעהרען נישט ריהרען. די שווערסטע נויט, נישט ווייכער מאַכען. ער גיט נישט.

ער איז דערצו צומאָלט נאָך א בעל-הלצה.

ווען צו איהם קומט א היימישער, א אייגענער בעטען א אונטערשטיצונג און זאָגט:

„זעהר חשובער הער! איך בין א היגער, אַ שווערער יורד, אַ גרויסען בני בית - קיין עין הרע“ - - - זאָגט ער:

„איהר זענט אַ ליגנער! איהר זענט נישט קיין היגער, ווייל ווען איהר וואָלט זיין א היגער, וואָלט איהר גע-וואוסט, אַז איך גיב נישט.“

ווען דער דאָזיגער „איי-ווי-מיר“ גביר זאָל זיך מאַכען א שטיק חשבון הנפש פון זיינע מעשים, ווען ער זאָל זיך אַליין דורכרעכנען און דערנישטערען, וועט ער קומען צו אַזאָ מין מסקנא:

אויף דער גאָס זענען זיך צונויפגע-קומען מענשען. עס קומען אַן אַלץ מעהר און מעהר, פערבייגעהענדע שטע-לען זיך אָב, ווערען גייגנדיג, פרעגען: וואָס שטעהט מען דאָ?

פון הויז טראָגט מען אַרויס אַלט-מאָדישע - אַרער ניי מאָדישע בעטען, שאַפּעס, בענקלעך, בעטענאָנד, געשירן, שטרויזעק, אַדער אַלטע מאַטראַצען און אַנדערע שטוב - זאָכען און פון הויף אַרויס הערט זיך א געוויינ פון אַ מאַמע.

פון עטליכע קינדער, מען שטעלט אַרויס די אַלע שטוב - זאָכען, דעם גאָנצען רכוש פון דער אַרימער אַלמנה - אַדער פאַר-פאָלג - אויף דער פרייער גאָס. די משפּחה איז עקסמירט.

די הונדערטער מענשען, וואָס שטעהן אין גאָס, יאָפּען, קרעכצען.

אַלע פיהלען דעם שמערץ, דעם וועהטאָג, דעם עלענד, דעם בויון און קרעכצען „איי ווי מיר“

און צוריקהערענדיג צו יענעם גביר מיט זיין „איי-ווי-מיר“, וויל זיך איהם דערמאָנען איצט:

„וויפיל קלאָקסאַרען האט איהר אַליין שוין אַזוי אַרויסגעוואָרפֿען אין גאָס - כּחוב לַעיל - און הונדערטער מענ-שען האָבען דעריבער אמת'דיג גע-קרעכצט, געזיפּט איבער דעמעלעכען באַרבאַרום, דעמעלעכען סאָדיום - ווי היטלער - דייטשלאַנד און איהר זענט געשטאנען קאַלט און אפּשר גאָר גע-לאָכט אין שטילקייט איבער די „איי-ווי-מירס“, וואָס אמת'ע רחמים-הערצער האָבען אויסגעוויפּט???

האָט איהר דאָס געפיהלט?

--- --

אין קאַטס אייך עפּיס זאָגען:

„איך האָב זיך בעמיהט ביים פליטים-קאַמיטעט, צו דערוויסען, וויפיל אייער „איי ווי מיר“ געוויסען האט מנדב גע-ווען צו דער הילף און רעטונג פון די דאָזיגע אומגליקליכע.

און דאָרט אין דעם פליטים-קאַמיטעט דערצעהלט מען נישט קיין סודות. מען וויל נישט זאָגען, מען וויל נישט בלאָ-מירען, אויספויקען.

שווער איז מיר דאָס אָנגעקומען צו דערוויסען זיך.

איינער - איז דאָך דער מוטיגער געווען און ער האט מיר אין אויער איינגערוימט:

„איהר ווילט חיסען וויפיל דער גביר פלוגי בן פלוגי, בעזיצער פון עטליכע גרויסע הייזער האט געגעבען? איך וועל אייך זאָגען אויף גענוי:

- א חרפה אויסצואַגען.

צו וואָס „איי ווי מיר“

ווי לאנג וועט דאס יודישע בית-עולם זיין הפקר?

צי איז ראדאם טאקע אזא ארים שהל, אז ס'זאל נישט קענען אויפשטעלען כאטש א דראהטענע וואנד?

אלטער יוד בעקומען א פארלאזט אין בית-מדרש.

אין גרויסען בית-מדרש איז דינסטאג אין דערפריה נאכ'ן דאזונען, נישט גוט געווארען דעם אלטען יוד ישראל הירש בערמאנסקי. מ'האט גערופען דעם פעל-שער יאנקעל מאשקאוויטש, וועלכער האט דעם יוד באַלד געמאכט אַג-איינשפריצונג. ה' מאַשקאוויטש האט אַ סך געטוהן ביז ער האט דעם יוד רער-מונטערט. ווען ער איז אויסגעקומען האט זיך געלאָזט בעמערקען אַ פאַראַלזש אויף אַ האַלבן קערפער. די ווייטערדיגע הילף איז אָבער נישט געווען מעגלעך אויסצופיהרען אין בית-מדרש און מ'האט דעם יוד איבערגעפיהרט אויף אַ דראָזש-קע אין יודישען שפיטאַל.

בערימאנסקי איז אַנאַרימער יוד, אַ שאַכער. קיין קינדער האט ער נישט אין ראַדאָם. ער האַלט זיך אויף ביי זיינעם אַנאַרימען קרוב אויף באַסענאָ 6.

טאָ זאָל וועניגסטענס געמאַכט ווערען די האַנדל פון דראָהט. דאָס ברויך נישט אַזוי פיל קאַסטען און עס וואָלט געווען אין אַ געוויסע מאָס אַ פּערהיטונג-מי-טעל. דערמיט וואָס עס וואָלט אָנגע-טיילט דאָס בית-עלמין פון אַרומיגען הפקר. זאָל ווין אַ דראָהטענע פּערצוי-מונג, וואָס זאָל בעשיצען דעם כבוד און דעם הייליגען אַנדענק פון די שוכני עפר, פון די, פון וועלכע ס'איז געבליבען דאָס איינציגע געדעכעניש - דאָס בערגעלע ערד.

לאַמיר נישט לאָזען פּערשחאָכען די קברים פון אונזערע אבות און לאַמיר אויפּשטעלען אַ שוין-וואַנד כאַטש פון דראָהט.

אַזאָ אַרים קהל, וואָס זאָל נישט פּערמאָנען אויף אַ דראָהטענע וואַנד פאַר'ן בית-עולם - איז נישטאָ!

מען געבליבען שטעהן אין מיטען. נישט אָהער, נישט אַהין. ס'איז געווען היינט נישט בערעכענט אַזאָ שריט. ה' דען האָט געברויכט היינטע פון דעם בעקאַנ-טען קלוגען פאַלקס-ווערטל: 'מגינט נישט אויס ס'זאָלט, ביז מ'האט נישט קיין נייטס'. ס'איז אָבער פּערפאַלען. ס'איז אַנגעבליבען וואָס וואָס און מ'קאָן שוין נישט צוריקפאַן. אָגב האָט ה' דען שוין לאַיין מודה געווען, אַז ער איז בעגאנגען אַ פּעלער. ער האָט אויסגעדריקט פּאָני עס וועדא, אין שוהל, ווין חרטה אויף דעם. מודה-ווין און חרטה זענען טאָקע גוטע זאַכען, אָבער דאָס בערעכטיגט נאָך נישט, אַז דער דאָזיגער צושטאַנד דאַרף אַזוי בלייבען אויף ווייטער. עס מוז אונגעדינגט עפעס געטוהן ווערען. אויב ס'זענען יעצט נישטאָ קיין מעגליכקייט טען אויפצושטעלען די וואַנד פון ציגל

נישטאָ קיין שפּורען פון אַ מענשליכען פּערקעהר. מען קומט נאָר דאָרט אַהין אויף אַ לוי, אָדער אויף אַ יאָהר-צייט און דאָס בייטאָג אויף אַ קליינע צייט. דערנאָך ווערט באַלד צוריק הייסט אָן פּאָסט, ווי אין אַ מדבר. אפילו בייטאָג איז דאָרט נישט היימלעך פאַרבייזגעווען. ווער שמועסט זשע ביינאָכט? ביינאָכט איז פשוט א מורא א טריט אַרויסצו-שטעלען.

די איינציגע שוין איז דאָרט געווען דער געמויערטער פאַרקאָן. יעצט איז דאָס אויך נישטאָ. מען קען דאָרט גאָר זייכט און דרייסט אַריינגעהן און אָב-טוהן אַלץ וואָס מ'ויל. מ'וועט אפילו נישט הערען און נישט זעהן. ס'איז אַנאַפּענער פּלאַץ, וואָס ליגט פּראָנק און פריי פאַר אַלע: פאַר קאָזעס, הינד, קיה, פערד און פאַר אַלע טונקלע פאַרשווינען. וועלכע קענען דרייסט, אַנא-געשטערט גראַסירען און אויספיהרען אַלע שענדליכסטע מעשים.

דאס יודישע בית-עולם אין ראדאם שטעהט אהן א וואנד. די גאנצע זייט פון אלטען בית-החיים, און א שטיק פון נייטס, האט געהאט ארויס צום פעלד, שטעהט פולשטענדיג אפן און פריי פאר דער גאנצער וועלט. מענשען קו-מען אויס'ן בית-עולם, קוקען זיך צו צום דאזיגען הפקר-צושטאנד, בייזערען זיך און ווערען שטאַרק אויסגערגענט, אבער זייער פראטעסט ענדיגט זיך דער-מיט, וואס זיי רעאגירען בלויז מיט א פאר שארפע הערטער און מעהר נישט. מען טאהרט אהיים און עס בלייבט חיי-דער ביים אלטען.

אזוי זענען שוין די ראדאמער יודען, מען מעג זיי אַנטווען אלצדינג, מען מעג פון זיי חוקין און לאכען - שחייגען זיי און בלייבען צו יעדער זאך גלייכ-גליטגי. אבי מ'לאזט זיי צו-רוה, אפילו ווען מען לאזט זייערע פערשטארבענע אבות נישט צו-רוה אין זייערע קברים - אהרס זיי אויך וועגן. אזא גלייכגילטיג-קייט איז שוין אבער דער גרעסטער סקאנדאל. וואָס ווי קען א שטאדט איינרוהען, צוועהנדיג, ווי א בית-עולם איז הפקר, האו קיה און קאזעס שא-צירען דאָרט ארום אויף די קברים און טוען אַלע ווערען געברויכען הייפער מאל האט מען שוין געהערט פון אומ-ווארען מצבות און שענדען קברים דער סטרוש, וועלכער וואוינט דאָרט ביי זיין בעסטער האכזאמקייט קען פארט נישט דערהיטען אומעטום. און ווען אפילו ער זאָל זיין דער בעסטער שומר צי איז עס אזוי א פלאן, אַז פון דריי ווייטען זאָל זיין ארומגעצוימט און די גאנצע 4-טע זייט, אָגב די גרעסטע, זאָל זיין איינגאנצען אָפּגען!

דאס יודישע בית-עלמין אין ראדאם ליגט וועהר הייסט פון שטאדט. עס גע-פינט זיך ערגיץ אין אַ העק, פון דער זייט און איז פולשטענדיג אָפּגעוואנדערט. ארום און אַרום פּעלדער און וועלדער. עס האט קיין שום קאנטאקט נישט מיט דער שטאדט. אהין דערגרייכט נישט לחלוטין די מינדעסטע השגחה פון שטאטישע מענשען. ס'איז דאָרט קיין שום ישוב נישט און ס'זענען אַפּטאַלעס

געוואלט צערייסען די לאטשען און זיך אויסגעבראכען עטליכע צייהן.

די מלחמה צווישען התן-כלה אין בית-דין-שטוב.

האט מען זיך אנגעהויבען ארומקריגען און ארומרייסען אזוי לאנג, ביז מ'איז ענדליך אהעק אויף א דין-תורה צו הרב קעסענבערג.

ערב די דין תורה האט מען זיך אָבער פּערמאַסטען מיט די כוחות אין בית-דין-שטוב, אַז עטליכע מאָן זענען געוואָרען צופּולטיגט. אויך די כלל איז נישט געווען מיט פּערלענטע הענד. נישט האָבענדיג ביי זיך קיין 'כלי-זין' האָט זי אויסגעטוהן די לאַטשען און זיי געוואָרפּען דעם חתן. דעם חתן'ס פּאָטערט ער האָט אָבער געהאַט אַ טענה צו די לאַטשען, אַז ס'איז פון זיין געלד געקויפט געוואָרען - האָט ער געקאַפּט די לאַטשען און געוואָלט זיי צערייסען מיט די הענד. ווען דאָס האָט זיך נישט געלאָזט, האָט ער די לאַטשען געקאַפּט אין מיל' אַריין און געוואָלט זיי צערייסען מיט די צייהן. די לאַטשען האָבען זיך נישט געלאָזט גובר זיין, און זענען געווען אַזוי שטאַרק, אַז ער האָט זיך אויסגעבראַכען עטליכע צייהן און איז פאַלד בעגאַנגען געוואָרען מיט בלוט.

דער סוף פון דער מלחמה איז גע-ווען - פשוט.

געווען אויף דער כלל, בכך זי חברים זיך מיט פערמער יונגעלייט און אפילו מיט נישט-יודישע א. ו. ה.

קיין חתונה, פערשטעהט זיך, איז שוין נישט פארגעקומען א נישטאט דעם

א נעחיסער יצחק שטיינבערג פון רא-דאם האט געשריבען תנאים מיט א יעדלינסקער מיידעל רייצע אלטמאן. ווען מ'האט שוין געשמועסט וועגען חתונה-האָבען, האָט דער חתן מוציא שם רע

פארווערט אויף 5 מאנאטן

פון דער סטאַטאָסטיק בעט מען אונז צו פערעכענענליכען פאַלגענדען קאַמ-קאַט:

פון 1 גרודיען 1938 ביז'ן 30-טען קהיטשען 1939, ד'ה אין משך פון 5 חדשים, זענען אַלע עפענטליכע זאַמ-לונגען רעזערווירט געוואָרען פאַר'ן אַל-געמיינ-פּוילישען בירגערליכען קאָמיטעט פון דער ווינטער-הילף פאַר אַרבייטס-מעשים

אויסבעסערונג

וואָס שייך דעם שמד פון דער געה. 'באַטאָ-אַנגעשטעלטע, איז די ידיעה נישט ריכטיג. ס'איז געווען אַ טעות. די קלאַנגען וועגן שמד פון דריטען מיידל בעציהט זיך צו אַנאַנער מיידל, אויך אַ היגע, אָבער זי איז היינט נישטאָ אין ראַדאָם, נאָר אין אַ צווייטע שטאָט.

אבטיילונג פאר אסטראוויצע, אפאטאון, וויערזשבניק און אומגעגענד

פון אלטען מוסטער.

מיר מישען די בלעטער פון אור-אלטען חומש'ל און עס דוכט זיך, אז דאס האלטען מיר א בוך פון א היינטיגען שרייבער, וועלכער צייכענט אויף די גאר לעצטע געשעהענישען.

און אזוי ליינען מיר:

און יעקב איז ארויס פון ווין לאנד פון באר שבע. ער האט געמוזט אנטלויפען פאר עשירי, וועלכער האט איהם געוואלט דער-הרג'ען און ער איז געגאנגען צו לבו קיין חוץ.

דער ווען פון עשירי האט איהם נאכגע-יאנט און איהם געפירט און יעקב איז קוים מיט'ן לעבען פערטריגען געווארען לע-דיג אהן א גראשען ביי זיך. און ווען ער איז אנגעקומען צו לבן, האט ער איהם געקויפט און געהאלטן. מיינענדיג, אז ער האט געלד אין ווען ער האט דערצעהלט אז ער איז בערויבט געווארען און איז אהער געקומען לעדיג. האט ער זיך פון איהם אוועקגעדרעהט און קוים ערלויבט צו ארבייטען ביי איהם.

איז דען נישט דער לעצטער גירוש פון דייטשלאנד ווי מען האט גענומען מענשען און זיי געפירט און ארויסגעטריבען פון לאנד דאס וועלכע טרויעריגע קאפיטעל פון יוצא.

דערמאנען דען נישט דין פאלשע מיט-געמיהל אויסדריקען פון יודענפריינדליכע רענדער אין לבנים מאלשקייט, וועלכער האט ביי זיין שוועסטערען ווען גאר זיין געלד געזוכט.

פון פליטים = קאמיטעט

איין צוואנציגסטע מיט די געפיהרער אַקציע לטובת די דייטשע פליטים אין דעם פאַרגעקומען אַ יוגענד-משיג אין וועלכען ס'האָבען זיך בעטייליגט פאַר-שטעהער פון אַלע אַרגאַניזאַציעס פון עקסטרעם ריכטיגס ביז עקסטרעם לינקס. דער רעכטס האָט צוגעצויגען אַ גרוי-סע צאָהל פּערזאָנלעכע (ביז 400), די פּערשידענע רעדנער האָבען אַרומגע-רעדט די אַלע יודישע לאַגע און דער פליכט, וועלכע ליגט אויף יעדען יוד

מיסברויכען און ריזען-אפערע

די אַפערע איז פאַרגעקומען אויף פאַלגענדען אָסן: לייפערזאָנען פון מאַטעריאַלען פאַר דער דערמאָנטע פירמע האָבען בע-קומען קליינטליכע אויף גרעסערע קוואַנ-טום מאַטעריאַלען היי זיי האָבען פאַק-טיש געליפערט.

פון «בונד»

דעם האָט געוואָלט פאַרקומען אַ מיטינג פון 'בונד' מיט די בעטייליגונג פון אַ פאַרשטעלער פון האַרש, ס'איז שוין זאָגאַר געוועזען אומעטום אַמישירט. נאָך דער מיטינג איז צוליב 'ניכטהייט' טעמים דורך די מאַכט אָבערנומען גע-וואָרען.

